KURTULUŞ

SAYI 24

BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN

350 KRŞ. 13 HAZİRAN 1978

Ecevit'in sınıf uzlaşmacılığını teşhir edelim

ECEVİT SANAYİCİLERİN UMUDU

BAŞBAKAN Ecevit çeşitli Avrupa ülkelerine ve Amerika Birleşik Devletleri'ne yaptığı gezi - den döndükten sonra ayağının tozuyla İstanbul Sanayi Odası' nın düzenlediği toplantıya katılarak patronlara açıklamalarda bulundu ve desteklerini aldı.

Yurtdışında yaptığı gezilerde ülkemizin emperyalizme bağımlılığını birazda daha pekiştiren Ecevit'in Türkiye'deki ilk işinin sanayicilerle toplantı yapması Ecevit'in ve CHP hükümetinin niteliğini oldukça çarpıcı bir biçimde göstermektedir. Toplantı boyunca Ecevit'in sanayicilere anlattıkları ve sanayicilerin yaptıkları konuşmalar ise oligarşi ile Ecevit Hükümeti arasındaki ilişkileri en çıplak bir biçimde göstermektedir.

Sanayicilere yaptığı konuşmasında Ecevit başlıca iki konu üzerinde durmuştur:

- ECEVİT: "İŞÇİ ÜCRETLERİNİ ARTTIRMA İSTEMİ MAKUL OLMALI. BU KONUDAKİ ÇABALARIMIZI BİLİYORSUNUZ."
- MÜEZZİNOĞLU: "VERGİ YASALARINA SANAYİCİLERİN ELEŞTİRİLERİNE KATILIYORUM."
- İSTANBUL SANAYİ ODASI BAŞKANI: " HÜKÜMETİN EKONOMİYİ SAĞLIKLI ORTAMA OTURTMA GİRİŞİMLERİNİ ŞÜKRANLA KARŞILIYORUZ."
- ECEVİT: "DEMOKRASİYİ YAYGINLAŞTIRMAK İÇİN İŞBİRLİĞİNİN(PATRONLARLA-İŞÇİLER ARASINDA) GEREĞİNE İNANIYORUM."
- DİSK GENEL BAŞKANI BAŞTÜRK :"HÜKÜMETE YARDIMCI OLMAYA HAZIRIZ"

İlk olarak oligarşinin bu mümtaz (!) temsilcilerine güven vermeye çalışmıştır. Yurtdışında yaptıklarını anlatarak topladığı kredileri, borçları, ertelemeleri anlatmış, ardından ülke içinde işçi ücretlerini durdurma konusundaki çabalarını hatırlatmıştır. Ecevit'in üzerinde durduğu ikinci konu ise kendisinin "demokratik" bir çözüm için son şans olduğudur.

Konuşmasına "ekonomik bazı sonuçlar sağlamadan sanayicilerle karşılaşmak istemediği"ni söyleyerek başlayan Ecevit bu sözlerle sanayicilere bağlılığı anlatmaya çalışmış ar- ... dından da bunca çabanın arasında vergi yasasının hazırlanmasında olduğu gibi kusurlarının olabileceğini, ancak bunların meclislerde düzeltilebileceğini söylemiştir. MaliyeBakanı Müezzinoğlu ise hiçutanmadan kendi hazırladıkları ve vergi yasasına sanayicilerin eleştirilerinin, ve uyarılarının haklı olduğunu anlatmıştır.

Ecevit'in bu açıklamalarına karşı İstanbul Sanayi Odası da değişikliktir ki

DEVAMI: Say:5 St:4

Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin Ecevit e taleplerini birer,birer yazdırırken.

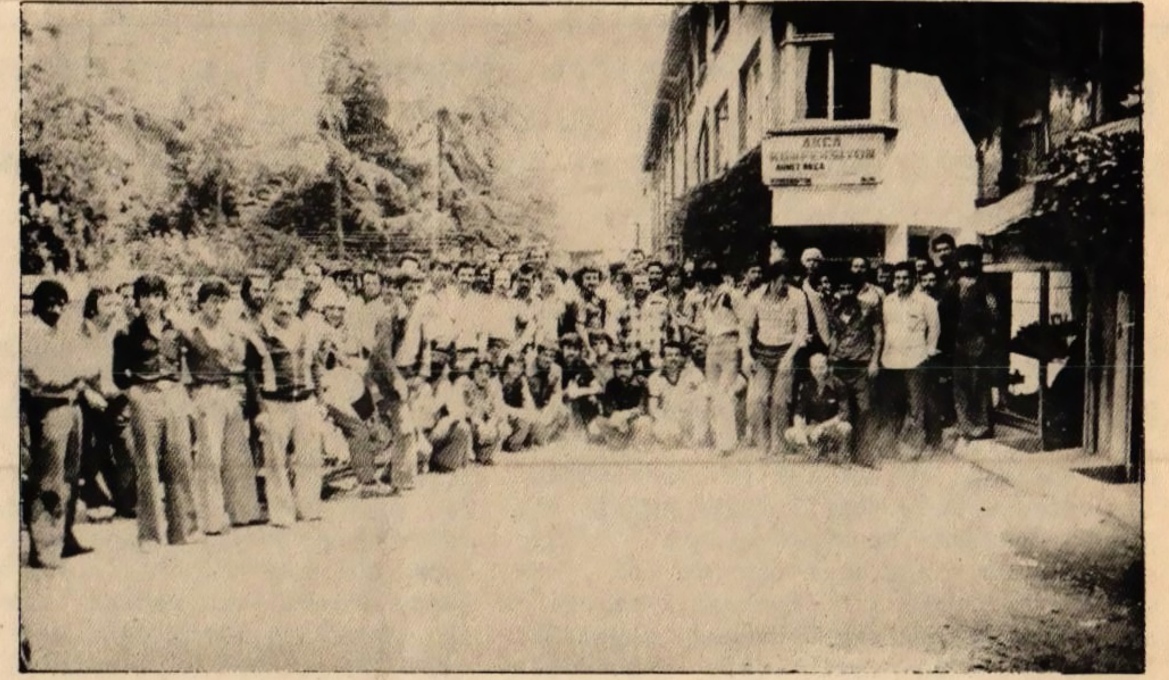
Tercüman ve ECEVİT

Dün siyasi iktidarla özel sektör arasında 5 aydır ilk defa bir diyalog kurulmuş bulunuyor. Ancak bu diyalog henüz "söz" safhasındadır, uygulama değil. Oysa yetki tasarısından uygulamalara, vergi tasarısına kadar 78 Haziran'ında çok şey özel sektöre sancı ve kuşku vermektedir. O yüzdendir ki, gerçek teminat uygulamada bulunacaktır. Ve tabii CHP Genel Başkanının, kendi partisinin solunda kalan kesime koyduğu mesafeyi devam ettirmesine. ■

Güneri Civaoğlu

DOĞRU diyor sağın en büyük gazetesinin yazarı Güneri Civaoğlu CHP Genel Başkanı'nın özel sektöre verdiği güvenin pekişmesi ancak kendisinin solunda kalanlara karşı uygulayacağı baskının artması ile, sınıf uzlaşmacılığını sürdürmesi ile mümkündür. Ancak böylelikle özel sektör yani işçi sınıfının kan emicileri kapitalistler Ecevit'i desteklemeye devam ederler. Ancak Ecevit'in kapitalistlerle bu açık uzlaşması eninde sonunda işçi sınıfının ve emekçilerin gerçekleride ... açık açık görmesini getirecektir

DEFTERDAR SÜMERBANK FABRİKASINDA 1000 İŞÇİ DİRENİŞE BAŞLADI

Sarı Sendika TEKSİF tarafından satılan Sümerbank Defterdar Fabrikası işçileri...

SÜMERBANK İŞÇİLERİ DİRENİŞTE

DEFTERDAR Sümerbank fabrikasında sarı sendika TEKSİF'İn bütün direnmesine rağmen işçiler direnişe geçtiler. 1976 yılında toplu sözleşme görüşmelerinden çıkan uyuşmazlık 11 ay sürmüş, bir çok fabrikada grevler yapılmıştı. Grevleri sürdürmek niyetinde olmayan TEKSİF sendikası güçsüzlüğünü gazetelerde açıklayacak kadar ileri gitmiştir, sonunda teslim bayrağını çekip toplu sözleşmeyi imzalamıştı .

Üç seneliğine imzalanan bu toplu sözleşmede işçilere birinci yıl 20 TL, ikinci yıl 40 TL üçüncü yıl için 50 TL ücret zammı alındı. Bütün bu alınan ücret farkları saat ücreti olarak 16.5 TL tutuyor. Fabrikada çalışan işçiler AKORT tabir edilen götürü çalışmaları sırasında ellerine 17- 18 TL saat ücreti geçerken toplu sözleşme ile bu ücret 16.5 liraya düşürüldü. İşçilerrin bu duruma itiraz etmeleri üzerine fabrikada 4 ay deneme süresi olarak tekrar akort sisteme dönülmesine rağmen bu seferde işçilere ödenen pirimler kaldırıldı. Yine işçinin eline geçen para toplu sözleşmeden öncekinin altında oluyordu. En yeni tezgahların 1948 yılında monte edildi ... ği fabrikada bu sefer tezgah başına5000 mekik tutarında randıman istendi. Halbuki daha önceleri bu tezgahlardan 4000 mekik randıman bile zor alınmaktaydı.

Fabrika içinde TEKSİF sendikası yönetimine karşı gelişen muhalefet 4 ay önce sendika yönetimini ele geçirmesine rağmen Genel Merkez bu yönetimi fesh etti. 16 yıldan beri Sümerbank işçilerinin başına çöreklenen TEKSİF sen

DEVAMI: Say:5 St:1

15–16 HAZİRAN'I ANMA TOPLANTISI

Emekçi-Der Kadın Sekreterliği çatısı altında örgütlenme çalışmalarını sürdüren İstanbul'lu devrimci kadınlar 15-16 Haziran'ı anma toplantısı düzenlediler. 100 civarında aydın ve emekçi, devrimci kadının katıldığı toplantıda, kadın sekterliği Emekçi-Der ve Tüm-Döküm İş'ten üç devrimci konuştu. Ayrıca şiirler okundu, türküler söylendi. Yapılan konuşmalarda; ülkemizi 15-16 Haziran'a getiren sosyal, ekonomikVE politik şartlar anlatıldı. İşçi sınıfımızın 15-16 Haziran ' a kadarki nicel ve nitel gelişimi vurgulandıktan sonra şanlı direniş ayrıntılarıyla aktarıldı. Bu arada , kendiliğinden hareketler ve sosyalistlerin görevi tartışıldı

Bütün bu genel sorunların yanında kadın hareketinin önemi ve kat etmesi gereken aşamalar, yerine getirmesi gereken görevler üzerinde duruldu.

KURTULUŞ

İŞÇİ SINIFI, SINIF UZLAŞMACILARINA TESLİM OLMAYACAK

BAŞBAKAN Ecevit ekonomik alanda bazı sonuçlar sağlamadan İstanbul'da iş çevreleri ile görüşmek istemediğini söylemiştir. Odakule'de sanayicilerle yaptığı toplantıda, artık bu aşamaya gelindiğini "açık alınla" sanayicilerin karşısına çıkarak ortaya koymuştur.

Ecevit'in bu konuşmalarından ve icraatlarından iş adamlarına neyi ispatlamaya çalıştığı açıktır. Uluslararası Para Fonu'nun Türkiye oligarşisini bunalımdan kurtarmak için, emekçi halklar aleyhine dayattığı tedbirlerin bir kısmını %34'lük devalüasyon, taban fiyatlarının düşük tutulması, zamlar vb. "cesurca" uygulamış geriye kalanları ise uygulamakta kararlı olduğunu yaptığı girişimlerle ortaya koymuştur.

Uluslararası Para Fonu'nun dayattığı ve Ecevit'in uygulamakta kararlı olduğunu belirttiği tedbirlerden biri ve en önemlisi işçi ücretlerinin dondurulmasıdır. Ücretlerin dondurulması oligarşinin, hükümetten istediği en temel taleplerden biridir. Hükümet bunu başarırsa oligarşinin hükümete olan güveni sarsılmayacak bir noktaya gelecektir. Oligarşi bunu açıkça beyan etmektedir. Ecevit'te bu güvene layık olmak için ücretlerin dondurulmasında diretmektedir.

Ecevit'in sık sık tekrarladığı "ülkenin ve demokrasi'nin selâmete kavuşması ve düze çıkarılması" lafızlarının altında yatan oligarşinin çıkarlarının düze çıkarılması gerçeğine her zaman olduğu gibi Türk-İŞ teslim olmuş ve yine işçi sınıfına açıkça ihanet etmiştir. Tunç Ecevit'le yaptığı görüşmenin ardından "işçilerin fedakârlığa hazır" olduğunu söyleyerek ihanetini bir kez daha belgelemiştir.

Böylece, Türk-İŞ'i teslim alan Ecevit, Amerika'dan dönerdönmez, emperyalizme verdiği güvenden dolayı kredi olanaklarıyla, Türkiye oligarşisinin karşısına "açık alın"la çıkmış ve bunun hemen arkasından DİSK'i de teslim almak için, DİSK yöneticileriyle bir toplantı yapmıştır.

Toplantının sonucunda bir açıklama yapan DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk: "DİSK olarak halkımızdan yana olan ekonomik ve sosyal önlemlerle ilgili, DİSK'in istekleri doğrultusunda, hükümete yardımcı olmaya hazırız. Sayın Başbakanın ortaya koyduğu ölçüleri, DİSK olarak olumlu ve tartışmaya değer görüyoruz" diyerek sınıf uzlaşmacı yüzünü teşhir etmiştir.

Şimdi, sınıf sendikacılığı yaptığını iddia eden Baştürk'e soruyoruz; Yapılan devalüasyon, zamlar, kıdem tazminatının, yan ödemelerin vergi kapsamına alınması, ücretlerin dondurulmaya çalışılması gibi

DEVAMI: Say:5 St:1

KURTULUŞ

İşçiler DEVRİMCİ NAKLİYAT-İŞ'te örgütlendi

Patronun kanunsuz lokavtına karşı Pamukkale Nakliyat-İş'te direnen işçiler.

Pamukkale Nakliyat'ta Lokavt

PAMUKKALE Nakliyat Ambarı İstanbul İzmir ve Denizli arasında kamyonlarla yük taşıyan bir şirkettir İstanbul'da üç işyeri vardır.

Biri Unkapanı'nda buradan İzmir ve Denizli'ye mal gönderilir, İkincisi İzmir ve Denizli'den gelen malı boşaltan ambardır. Üçüncüsü ise Demirkapı'dadır.

Patron işçilerin birleşip haklarını alamamalarını sağlamak için toplam 25 işçiyi üç ayrı işyerine bölmüştür. Unkapanı'ndaki gidiş ambarında Adıyamanlılar, Unkapanındaki geliş ve Demirkapı'daki ambarda ise Malatyalılarça lışır. İşçilerin çoğu sigortasızdır.

İlk defa Unkapanı gidiş ambarındaki işçiler Devrimci Nakliyat-İş sendikasında örgütlendiler. Örgütlenmeyi başlatanlardan ABdullah Özbay ın 5 kamyon yükledikten sonra yorgunluktan ölmesi işçilerin patrona karşı mücade-

DEVAMI: Say:5 St:1

★★★

NAKLİYAT-İŞ Sendikası daha çok yükleme ve boşaltma işlerini yapan işçilerin bulunduğu bir iş kolunda faaliyet göstermektedir. İşkolunda sömürü daha fazla, çalışma şartları daha ağır, ücretler daha düşük , işgüvenliği ve işgarantisi yoktur. İşçilerin çoğu sigortasızdır. Geri teknoloji nedeniyle sırtta yükleme boşaltma yapılmaktadır.

Hiçbir baskı KURTULUŞ'u yıldıramaz

KURTULUŞ GAZETESİ SATANLARA İŞKENCE YAPAN KOMİSER ÜLFET, POLİS MEMURLARI MEHMET, SAMİ, OSMAN'DAN HESAP SORULMALIDIR.

Muhalefetteyken "barış havarisi" kesilen "düşünce özgürlüğü"nu tukları atan Ecevit ve CHP, bugün hükümette bunları unutmuşlardır. İlerici, devrimci yayınlar üzerindeki her türlü baskılar sürmektedir. 141 142 kaldırılmamıştır; böyle bir teşebbüste bile bulunulmamıştır. Hala ilerici yazarlar, yazılarından dolayı mahkum edilmekte hala ilerici, devrimci yayınları satanlara karakollarda işkence yapılmaktadır.

İzmir'de 27 Mayıs günü Çamdibi semtinde KURTULUS gazetesi satanlara çevrede pusu kurmuş olan sivil polisler saldırmıştır. Saldırı sırasında iki arkadaşımız yakalanmış ve arkadaşlarımızdan biri olay yerinde başına çuval geçirilerekdövülmüştür. Daha sonra Arkadaşlarımız Bornovo emniyet amirliğine götürülerek orada işkence yapılmıştır. Üç gün sonra duruşmaya çıkarılan arkadaşlarımızdan biri serbest bırakılmış diğeri ise tutuklanmıştır.

Hapishanede işkence ile ilgili rapor almak isteyen arkadaşımızın başvurusu ise hapishane yöneticileri tarafından engellenmiştir. Serbest bırakılan arkadaşımız ise üzerindeki işkence izlerini belirleyen on gün işine engel yirmi günde tıbbi tedaviyle iyileşir kayıtlı kati rapor almış ve konuyla ilgili olarak savcılığa başvurmuştur . Bu insanlık düşmanı işkenceciler cezalarını bulmalıdırlar. Arkadaşlarımıza işkenceyapan polislerin isimleri şunlardır:

DEVAMI: Say:5 St:2

ŞİŞLİ PARK GARAJINDA GREV

İstanbul Şişli'de bulunan Park Garajı sekiz işçinin çalıştığı bir işyeridir.. İşyeri, BP benzin istasyonu, yedek parça satış yeri ve aynı zamanda paralı garajdır. İşyeri sahibi, Fransız uyruklu Alfred Miko, işçilerin dördü gündüz, dördü gece çalışması gerekirken, iş fazla diye işçileri gece gündüz çalıştırmaktaydı. İşçilerin içerisinde 20-30 yıldan beri garajda çalışanlarvardır. İşçilerin en yenisi 2 yıllık işçi olmasına rağmen işyeri sahibi bütün işçilere asgari ücret üzerinden ücret vermekteydi. İşçiler haklarını almak için DİSK' bağlı Petkim sendikasında örgütlenmişlerdi Patron bu durumu öğrenince, toplu sözleşmeye gitmemiş ve garajı kapatarak yasal olmamasına rağmen (yabancı uyruklu olduğu için) bir müteahhite yıkıp yerine bina yapılması için satmıştır. Bunun üzerine Park Garajı işçileri bu yasal olmayan uygulamaya karşı direnişe geçmişler ve greve gitmişlerdir. Bugün grev 50 gününü doldurmuştur , ve işçiler zafer kazanıncaya kadar mücadele edeceklerdir.

15-16 HAZİRAN ve PROLETARYANIN DEVRİMCİ PARTİSİ ÜZERİNE

17 Haziran 1978, cumartesi günü saat; 14[00]'de TEPEBAŞI GAZİNOSU'nda

Ü.A.S SINAVLARI EĞİTİM ÖZGÜRLÜĞÜ İLE BAĞDAŞMAZ

EĞİTİM ÖZGÜRLÜĞÜ VE DİĞER DEMOKRATİK HAK VE ÖZGÜRLÜKLERİN BU KADAR SINIRLI OLMASININ NEDENİ EMPERYALİZME BAĞIMLI ÇARPIK KAPİTALİZM VE OLİGARŞİK DİKTATÖRLÜKTÜR.

EĞİTİM ÖZGÜRLÜĞÜNÜN SAĞLANMASI EMPERYALİZMİN ÜLKEDEN KOVULMASIYLA ANTİ-EMPERYALİST,ANTİ-OLİGARŞİK DEMOKRATİK HALK DEVRİMİYLE OLACAKTIR.

HAZİRAN'da yapılacak olan bu yılki Üniversiteler arası seçme sınavına 300 binden fazla öğrenci katılacak ve ancak 35 bin öğrenci Üniversite ve Yüksek Okul lara alınacak.Yani Üniversite de okumak isteyen öğrencilerin yaklaşık olarak yüzde doksanı Üniversite ve Yüksek okul lara giremeyecek.Katılanların sayısı açısından dünyanın en büyük sınavı olduğu söylenen bu sınav,aynı zamanda çok büyük bir kitlenin bir demokratik talebinin gerçekleşmesinin önündeki engeldir. İnsanların kendi sevdikleri, beğendikleri bir işte çalışmakta özgür olmaları insanların istedikleri dalda öğrenim yapmakta özgür olmaları gerekir; oysa,insanların bu en doğal hakları istediği konuda öğrenim görme hakkı,çalışacağı işi özgürce seçebilme hakkı,Türkiye'de yoktur.İnsanları kendi beğenisine göre değil hangi okulu kazanmışsa (eğer kazanmışsa.) ona göre bir işte çalışmaktadır; ona göre bir dalda öğrenim görmektedir.

Elbette Türkiye'de yalnızca öğrenim hakkı kısıtlanmıyor,Eğitim özgürlüğü ve diğer demokratik hak ve özgürlüklerin bu kadar sınırlı olmasının nedeni emperyalizme bağımlı çarpık kapitalizm ve oligarşik diktatörlüktür.

Yasalar üzerinde var olan demokratik hak ve özgürlüklerden en geniş bir şekilde emperyalizmin işbirlikçisi tekelci burjuvazi ve toprak ağalarının en irileri yararlanırlar; proletarya ve köylülük için ise bu demokratik hak ve özgürlükler son derece sınırlı ve hatta kullanılmaları çoğu zaman imkansızdır.Bunun en açık bir biçimde eğitim özgürlüğü konusunda görebiliriz.Değişik sınıflardan gelen çocuklara bütün eğitimleri boyunca -okul öncesinden,üniversiteye kadar- tanınan olanaklarda farklıdır.Öğrencilerin yeteneklerine göre seçildiklerini kabul etsek bile,yeteneklerinin çoğunun zihinsel ve bedensel gelişimi tarafından etkilendiği açıktır.Bu ise herşeyden önce beslenmeye dayanmaktadır.Ancak ölmeyecek kadar bir geliri olan işçi ailelerinin çocukları ve emperyalizmin bir yarı- sömürgesi olan ülkemizin iliğine kadar sömürülen köylü ailelerinin çocuklarının beslenmeleri açıktır ki yetersizdir.Yani ekonomik olarak sömürülenler doğrudan işçi ve köylü çocuklarının zihinsel ve bedensel yeteneklerinin düşük olmasını getirmektedir.Öğrenimleri sırasında ise oligarşinin çocuklarına özel ders,yabancı dil,kolej,çeşitli kitaplar sağlanır - ken,işçi ve köylü çocukları olması gereken öğretmenleri bile olmayan okullarda okumaktadır.

Bütün bunlardan sonra,"Üniversiteye Hazırlama Kursları" ek bir sömürü mekanizması olmakta ve egemen sınıfların çocuklarıyla sömürülen sınıfların çocukları arasında yukarıdaki nedenlerden dolayı meydana gelmiş olan dengesizliği büsbütün artırmakta.Burada özellikle Kürt çocuklarının durumuna değinmek gerekir. Kürdistan'da sömürgeciler tarafından ana dilde öğrenim özgürlüğü tanınmadığı için Kürt öğrenciler ek bir zorluk çekiyorlar ve üniversiteler arası seçme sınavına anadillerinde giremedikleri için de ek şanssızlıkla karşı karşıya kalıyorlar.

Görülüyor ki diğer özgürlükler gibi istediği üniversitede okuma özgürlüğü,istediği işte çalışma özgürlüğü en genis bir şekilde oligarşiye tanınırken işçi sınıfı ve köylülüğe ve özellikle Kürt emekçilerine alabildiğine kısıtlanmaktadır.

Üniversiteler Arası Seçme Sınavınayüz binlerce kişinin katılması ise emperyalizme bağımlı kapitalizmin bir başka çarpık yüzünü sergilemektedir.Bu sınava girenlerin temel nedeni işsiz kalmamaktır.Bugün Türkiye'de milyonlarca işsiz vardır.Üniversiteye girenlerin bir çoğu da -eğer üniversiteyi bitirebilirlerse- Üniversite mezunu işsizler arasına katılacaklardır.Elbette Türkiye'deki işsizliğin nedeni Türkiye'de yapılacak iş kalmamasından değildir.İşsizlik çarpık kapitalizmin yeterli iş alanı açamamasından, ekonominin çarpık gelişmesinden yedek işsizler ordusuna gereksinimi olmasından kaynaklanmaktadır.

Bu sorunun da çözümü ve eğitim özgürlüğünün sağlanması emperyalizmin ülkeden kovulmasıyla yani anti-emperyalist,anti-oligarşik demokratik halk devrimiyle olacaktır.İşçi sınıfı ve köylülüğün iktidara kurulduğu zaman,emperyalizmin, işbirlikçisi tekelci burjuvazinin ve toprak ağalarının sömürüsü de son bulacaktır.O-zaman işçi ve köylü çocukları kendi üniversitelerinde özgürce okuyacaklardır.

Planlı ve hızla gelişen bir ekonomiye geçişle de işsizlik sorunu ortadan kalkacak,böylece üniversite kapılarında yığılma da olmayacaktır.

GERÇEK

Ecevit Sanayiciler ve DİSK Yönetimi

SANAYİCİLER "Sana güveniyoruz,Ecevit"diyorlar.Ve ekliyorlar: "Hükümet ekonomiyi sağlıklı ortama oturtuyor.Dış politika alanındasaygınlık kazanıldı.Ekonomik kararları destekliyoruz.Zaten sanayiciler olarak güçlü ve kendi içinde uyumlu bir iktidar özlemindeydik "

Başbakan Ecevit ise kazandığı güveni daha da sağlamlaştırmaya çalışıyor: "Ekonomik alanda bazı sonuçlar almadan sizlerle karşılaşmak istemedim" diyor."İş adamlarının bizden çekinmesine neden yoktur" diyor ve bu arada baklayı ağzından çıkarıyor: "Vergi tasarılarının kusurları meclislerde düzeltilebilir ama, yasallaşması gerekir." Bu bir İkincisi: "İşçi ücretlerini arttırma istekleri makul olmalı.Bu konudaki çabalarımızı biliyorsunuz. "Yani,bizden korkmayın diyor Ecevit.İşte sizin için çalışıp duruyoruz.14 gün de tüm dünyayı dolaştık.Para,kredi vaad topladık.İşçi ücretlerinidondurmak için çabalayıpduruyoruz. Eh,bu kadar uğraşırken kusurlarımızda olabilir.Onları da söyleyin,düzeltiriz.

Bütün bunlar 9 Haziran günü İstanbul Sanayi Odası'nın kuruluş yıldönümü dolayısıyla düzenlediği toplantıda olanlar. Sanayiciler ve "halktan yana iktidarın" başı Ecevit' in arasındageçen konuşmalar.Maliye Bakanı Müezzinoğlu daha da açık: Özel teşebbüsün vergi yasaları konusundaki eleştirilerine katıldığını söylüyor.

Ecevit'in 14 günlük dünya gezisinin ardından İstanbul'a yaptığı "çıkarma"sadece Sanayicilerle yaptığı toplantı ile bitmiyor,Sanayicilerin ardından,Ecevit,DİSK yönetimi ile de görüştü.

Ecevit'in DİSK yönetimine teklifi açıktan sınıf uzlaşması."Haklar tek taraflı kısıtlanamaz" diyor, "dayanışmayı yaygınlaştırmakla bir işbirliği sağlanabilir" diyor, ve tehdit etmeyi de unutmuyor: "demokrasiyi yaşatmak için işbirliğinin gereğine inanıyorum" .DİSK Genel Başkanı'nın cevabı ise işbirliğine hazır oldukları doğrultusunda . Onlarda çözümü sınıflar arası işbirliğinde görüyorlar.İşçiler kan emicileri olan patronlarla anlaşacaklar ve böylece hem ekonomimiz kurtulacak,ama,daha önemli olarak demokrasimiz kurtulacak.Çünkü Ecevit,ekonomik sorunların çözümündeki son demokratik alternatif.

Sanayiciler,Ecevit,Türk-İş ve son olarak DİSK yönetimi ağız birliği etmişler.Omuz omuza vermeye hazırlanıyorlar.Hep,demokrasi için! Demokrasinin kurtulması için!

Aldanıyorlar.Ecevit'de,Türk-İş ve DİSK yöneticileri de aldanıyorlar.Belki bugün işçilerin patronlar karşısında bir süre daha açlığa,yoksulluğa,zulme boyun eğmesini sağlayabilirler.Belki bir süre daha şatafatlı yalanları ile işçilerin mücadelesini engelleyebilirler.Bir süre daha işçilerin siyasi bilinçlerinin eksikliğinden,işçi hareketinin sendikal mücadelenin sınırlarını aşamamış olmasından yararlanabilirler.Ama bu uzun süre böyle gitmeyecektir.Proletarya sosyalizmini kavramaya başlayan işçiler mutlaka reformizmi giderek daha iyi kavrayacaklar ve ona karşı da baş kaldıracaklardır. Çevrelerini sımsıkı sarmış olan bu reformist çemberi kıracaklardır.Ve o gün demokrasiyi gerçekten korumuş olacaklardır.Ama bu demokrasi; işçilerin ve köylülerin devrimci demokrasisi olacaktır.

DEVRİMCİ ÖĞRENCİLER İŞÇİLER ARASINA!

proletarya sosyalistlerinin GÖREVİ

ÖĞRENCİ Gençlik,geçmiste ve bugünde hala devam ettiği gibi okulların kalın duvarları arasına hapsolmaya devam ediyorsa hem öğrenci gençlik hemde sosyalist hareket bunun acısını geçmişte çektiği gibi yine çekecektir.

Oligarşinin yapmak istediğide budur zaten Mücadeleyi salt okulların savunulması ve öğrenci gençliğin can güvenliğinin sağlanılması olarak görmek ve çalışma alanı olarak öğrenci gençliğin okullarla kendini sınırlaması yürütülen mücadelenin başarısızlığının anahtarı olacaktır.Oligarşinin tecrit politikasına alet olmak olacaktır.

Ayrıca,öğrenci gençliğin çalışma alanını okullarla sınırlaması,okulların kapandığı dönemlerde mücadelenin de tatile girmesi sonucunu doğurmaktadır.Bu durum ise bir çok dinamik öğrenci unsurun gerektiği gibi istihdam edilememesini ve enerji sarfını da getirmektedir.

Proletarya sosyalistleri doğru bir tesbitle öğrenci gençliğin sosyalist harekete kadro aktarması gerektiğini vurgulamışlardir. Tabii ki,öğrenci gençlikten sosyalist harekete kadro aktarılması için öğrenci gençlikten kadrolar yetiştirmek ve deneyli nitelikli unsurlar çıkarmak gerekmektedir.Bu ise okul duvarları arasında verilen mücadeleyle mümkün olamaz.Okullar kapanınca tatile girmekle ise hiç olamaz.

Bu sorunun çözümlenmesi için somut bir görev vardır.Öğrenci gençlik içerisindeki ileri unsurlar,sabır,sebat,disiplin ve tükenmez bir enerji isteyen emekçi kitleler arasındaki çalışmaya yönelmelidirler.Fabrikalarda ,emekçi mahallelerde çalışarak sınıfla bağlar kurmalı ve proleterleşmelidirler. Bu çalışma tarzı onlara olaylara sınıf pusulasıyla bakmayı öğretecek,küçük burjuva alışkanlıklarından arındırarak gerçekten devrimci kadrolar durumuna yükseltecektir.

Bu görev,yılmadan hakkıyla yerine getirildiği ölçüde,işçi sınıfı içerisinde kalıcı çalışmalar yapacak bir çok proletarya sosyalisti seferber edilerek sınıfla bağlar kurma doğrultusunda ileri adımlar atılacaktır.Ayrıca öğrenci gençlik hareketi, burjuva pisliklerden arınmış nitelikli unsurların çabalarıyla daha doğru bir yörüngeye oturarak oligarşinin tecrit politikasını boşa çıkaracak,sıhhatli adımlar atarak ilerleyecektir.Öğrenci gençlik önderlerinin kitle çalışmalarında pişmeleri,öğrenci gençlik hareketine olaylara sınıf pusulasıyla bakmayı getirecek ve öğrenci gençlik içerisinden proleter sosyalist kadroların fışkırmasını hızlandıracaktır.

Devrimci öğrenciler,bu görevlerinin bilincinde olarak işçiler arasına katılmak için sosyalist yarış içine girmelidirler.

bilmek ve öğrenmek işçi ve emekçi sınıfların görevidir.

ÜCRET,İŞGÜCÜ VE EMEK DOĞRU KAVRANILMALIDIR -1-

"Ücret" konusunun doğru olarak anlaşılması,işgücü ve emek kavramlarının doğru olarak anlaşılmasına bağlıdır.Bu açıdan işgücü ve emek kavramlarını ayırım yapmadan birbiri yerine kullanırız.İşçinin kapitaliste emeğini sattığını ve emeğinin karşılığı olarak da ücret aldığını söyleriz.Bizim bilinçsizce yaptığımız bu yanlışı burjuvazi ve onların sözcülüğünü yapanlar bilinçli bir şekilde yaparlar;ÇÜNKÜ "EMEĞİN SATILDIĞINI VE ÜCRETİN DE EMEĞİN KARŞILIĞI" OLDUĞUNU SÖYLEMEK,KAPİTALİST SÖMÜRÜYÜ GİZLEME YÖNTEMLERİNDEN BİRİDİR. Örneğin tekelci sermayenin örgütü olan "Türkiye işveren Sendikaları Konfederasyonu"nun yayın organı İŞVEREN dergisi de aynı şeyi söyleyerek,kapitalist sömürüyü gizlemek istemektedir:

"Önemli bir üretim faktörü olan emeğin bedeli şeklinde kabul edilen ücretler.. emek karşılığı elde edilen bu gelir türü işçiler için çok önemlidir" *(1)*

Marks,şöyle yazar;

"Demek ki görünüşe göre kapitalist,onların emeğini parayla satınalmaktadır.Ama bu sadece görünüşte böyledir.Gerçekte para karşılığı kapitaliste satılan onların işgücüdür" (2)

"İşçinin sattığı şey doğrudan doğruya emeği değildir.Yararlanma yetkisini geçici olarak kapitaliste verdiği işgücüdür." (3)

O halde, kapitaliste ücret karşılığı satılan,emek değil işgücüdür.Emeğin niçin satılamayacağını açıklayalım:

Bildiğimiz gibi meta ın değerini,ona,toplumda ortalama olarak harcanan emek tayin eder. Buna toplumsal olarak gerekli emek diyoruz Bir meta'ın değerinin büyüklüğünü ise, kendisine harcanan emeğin süresi ile ölçeriz.

Şimdi,işçinin kapitaliste emeğini sattığını varsayalım.(Emeğin bir meta olmadığı, bu nedenle işçinin emeğini satamıyacağını,ancak işgücünün bir meta olduğunu ve onu kapitaliste satabileceğini , ücretinde emeğin değil işgücünün karşılığı olduğunu kanıtlamak için bu varsayım gereklidir Yoksa hiç bir zaman işçi emeğini satmaz.İşgücünü satar.):

Varsaymamıza göre , işçi kapitaliste emeğini satmaktadır.Emek , bu durumda bir meta haline gelmiştir.İşçi, kapitaliste 8 saatlik emek satmış olsun.Bütün metaların değeri , ona harcanan emek miktarı ile belirleniyordu.Şimdi şu soruyu sorabiliriz;işçinin kapitaliste sattığı 8 saatlik emek-meta'ın değeri nedir?Biliyoruz ki, bütün metaların değeri emek tarafından belirlenir,ve emek burada bir meta'dır.O halde, cevabımız "8 saatlık emeğin değeri 8 saatlik emektir" olacaktır Ya da kısaca," emeğin değeri emektir" gibi bir sonuç ortaya çıkacaktır.Böyle bir cevabın saçmalığı ortadadır,çünkü hiç bir şey ifade etmemektedir.

Ayrıca,herhangi bir nesnenin alınıp satılabilmesi için,alım-satım işleminden önce var olması gerekir.Oysa emek, üretimden önce ortada yoktur.

Ortada olan ve alınıp satılan işgücüdür. İşçi,kapitalist tarafından ücret karşılığı kiralandığında ortada emek yoktur,sadece işgücü vardır.Bu nedenle işçiler,meta'ın üretimi bittikten sonra "bu meta'da benim emeğim var,benim emeğimin ürünü" derler;

"İşçinin sattığı şey kendi işgücüdür.İşe fiilen başlar başlamaz , artık,emeği onun olmaktan çıkmıştır ve bunun içinde bu emeğin şimdi işçi tarafından satılması sözkonusu olamaz.Emek,değerin özü değerin bizatihi bir ölçüsüdür,ama bizzat kendisinin bir değeri yoktur.

"Emeğin değeri" ifadesinde,değer fikri yalnız tamamen silinip gitmeklekalmaz üstelik tam tersine döner. Bu,yeryüzünün değeri gibi sanal (hayali-K) bir ifadedir." (4)

Öyleyse,emek, değerin özü ve ölçüsü olduğu halde,kendisinin bir değeri yoktur.Çünkü;

"Emek,belli toplumsal koşullar içinde sadece ürünler değil, ama değer de ürettiği ve bu değer emek ile ölçüldüğü i ç i n , y e r ç e k i m i özel bir ağırlığa,ya da ısı özel bir sıcaklığa sahip olamazsa,emek de özel bir değere öyle sahip olamaz.

(...)Değerin kendisi,bir şey içinde nesneleşmiş toplumsal bakımdan gerekli insan emeğinin ifadesinden başka birşey değildir. Öyleyse emeğin değeri olamaz." (5)

Demekki,ücret karşılığında bir metaolarak satılan,emek değil iş gücüdür."Emeğin bir meta olarak ücret karşılığında satıldığını" söylemek,işçinin kendi yarattığı ürünün değerine tümden sahip olduğunu ve böylece sömürünün olmadığını söylemekle özdeştir.Yani artı-değer sömürüsünü in kâr etmektir. .

"Emeğin değeri,fiatı "kavramları,Marx'ın belirttiği gibi hayali , düzmece kavramlardır . Burjuva iktisatçıları, kapitalist sömürüyü gizlemek için bu kavramlara sarılmışlardır.

İŞGÜCÜ ve EMEK şöyle tanımlanabilir;

İŞGÜCÜ:İnsanın canlı varlığında mevcut olan ve onun üretim sırasında harcadığı fizik ve akli yeteneklerinin tümüdür.

EMEK:Eylem haline geçmiş ve halen harcanmakta olan işgücü ile harcanması tamamlanmış işgücüne emek denir.

Emek harcama yeteneği olan işgücünün,emekten kesinlikle ayırdedilmesi gerektiğine işaret eden Marx şöyle yazıyor;

"Emek harcama yeteneği (işgücü- K)demek , emek demek değildir . Tıpkı sindirim yapma yeteneği demenin,sindirim demek olmadığıgibi."(6)

(1)İşveren Dergisi , Aralık 1976
(2)Marx,Ücretli Emek ve Sermaye
(3)Marx,Ücret-Fiyat - Kâr
(4)Marx,Kapital Cilt I,sf.569
(5)Engels,Anti-Düh - ring, sf.457-305
(6)Marx,Kapital Cilt I,sf.197

DEVAM EDECEK

ÇALIŞMA SORUNLARI

8 SAATLİK İŞGÜNÜ ve ATÖLYE İŞÇİLERİNİN DURUMU

Türkiye'de 8 saatlik işgünü yasal hak olarak tanınmış olmasına rağmen,onbinlerce işçinin talebi olarak hala acil bir biçimde gündemdedir.Bugün tüm atölye işçileri, hatta ufak çaplı fabrikaların (özellikle sendikasız olanların) da büyük bir kısmı 8 saatten fazla çalıştırılmaktadırlar.

İstanbul'da çok fazla sayıda olan dokuma atölyelerini ve konfeksiyon atölyelerini ele alalım.Dokuma atölyelerinde günlük mesai 12 saattir. Onbinlerce dokuma işçisi,istisnasız olarak,daracık bir atölyede,yoğun bir toz ve tezgah gürültüsü içinde haftanın 6 günü 12 saat çalıştırılmaktadır.Bu atölyelerinet kili bir denetimisöz konusu olmadığı için 12 saatlik işgünü artık gelenek haline gelmiştir.Buralarda çalışan isçi sayısı çok az olduğu için (genellikle 2-10 arasında değişir) atölye işçilerinin sendikalaşması imkansız denecek kadar zordur Zaten Tekstil işkolunda var olan sendikaların da böyle bir mücadeleye, atölye işçilerinin sorunlarına eğilmeye niyetleri olmadığı için bu içşilerin durumlarınındüzeltilmesi yolunda hiçbir çaba sarfetmemektedirler.

Yine çok sayıda işçi de özellikle maden işkolundaki ufak atölyelerde, oto tamirhanelerinde çalışmaktadırlar.Bunların çalışmaşartlarıda yukarıda belirtildiği gibidir.Ayrıca, bu işkolunun özelliği gereği, binlerce çocuk işçi çırak adı altında,çok yoğun bir sömürü ile karşı karşıyadırlar bu atölyelerde.

Bugünkü çıraklık kanunu,çocuk işçi emeğinin azgınca sömürülmesini yasallaştırmaktan başka bir işe yaramamaktadır . Zaten bu yasa da denetim yokluğundan , doğru dürüst uygulanmamaktadır.İşte bu somut durum gereği, 8 saatlik işgünü talebi,onbinlerce işçinin acil sorunu olarak gündemdedir ve bu talebin yanında yer alarak gerçekleşmesi hayata geçmesi için çaba sarfetmek, başta bu işkolunda kurulu devrimci sendikalar olmak üzere,tüm devrimcilerin ve demokratların görevidir.Bugün bu atölyelerde çalışan binlerce işçi,devrimci mücadele saflarında,Sosyalizm kavgasında yerini almaktadır.Devrim,demokratik Halk devrimi başta işçi sınıfı olmak üzere tüm emekçi halkımızın eseri olacaktır.Büyük ölçekli fabrikalarda örgütlü sendikaların yönetimine çöreklenip, kendilerine bir yandan devrimci deyip, bir yandan da işçisiyle köylüsü ile vb tüm emekçi halkın acil talepleriuğrunda aktif mücadele vermek bir yana,önemli günlerde bu talepler için demeç vermek üzere çenelerini zorla açanlar, yani reformist ve revizyonistler,bu kavgada öncülük edemezler .

Bu taleplerin hayata geçirilmesi,işçi sınıfını ve diğer emekçi sınıf ve tabakaları bu talepler uğrunda aktif bir mücadele içinde örgütlemekle mümkündür.Bunu da,demokratik halk devrimi uğrunda mücadele eden proletarya sosyalistleri ve öncü işçiler hayata geçireceklerdir.

SOSYALİSTİN SÖZLÜĞÜ

MİLLİ MENFAATLER, MİLLİ BİRLİK VE BERABERLİK

Son günlerde Kıbrıs sorununun yine ağırlık kazanması , ve Türkiye-Yunanistan çekişmesinin hızlanmasıyla birlikte "ulusun çıkar bütünlüğü,Milli Birlik ve Beraberlik " lafları da yoğunlaştı.Oligarşinin sözcüleri,basın ve yayın organları,sürekli ulusun çıkarlarının ortak olduğunu bu yüzden ulusalbirliği sağlamak gerektiğini iddia ediyorlar.Bu iddiaya dayanak kazandırmak için sınıf gerçeğini inkar ediyorlar. Değişik sınıfların üretim araçları karşısındaki konumları farklıdır.Dolayısıyla çıkarları da farklıdır.Örneğin,proletaryanınyaşam şartlarının biraz yükselmesi yani ücret artışı,kapitalistlerin kârları - nın azalması demektir.Yani proletarya nın çıkarına olan ücret artışı burjuvazinin çıkarına değildir.Aynı şekilde,burjuvazinin çıkarı,var olan düzenden yanadır,proletaryanın çıkarı sosyalizmdedir.Demekki ulusu oluşturan sınıfların çıkarları ortak değildir , tersine birbirleriyle çelişirler.Burjuvazi ise "ulusal çıkar birliği iddiasıyla yine kendi sınıf çıkarını savunmaktadır.Burjuvazi proletaryanın kendi çıkarlarının bilincine varmasını engellemeye çalışmakta ve kendi çıkarlarını ona yut -

DEVAMI: Say:5 St:3

HİTLERKEŞ' İN SERÜVENLERİ

EMPERYALİZM AFRİKA'YA SALDIRIYOR

FRANSA AFRİKA'YI KOMÜNİST TEHDİDİNDEN KORUMAK İÇİN BİR LEJYON KURULMASINI ÖNERDİ....

ABD ve 4 Avrupa ülkesinin temsilcileri -nin Zaire sorununu tartışmak üzere yaptıkları toplantı 12 saatsürdükten sonra 6 haziran sabahı sona ermiştir. Toplantınınsonunda bir açıklama yapan toplantınınsözcüsü,müttefik ülkelerin Zaire başkanı Mobutu'nun iş başında kalması için ekonomikyardım yapacaklarını açıklamıştır.

Geçtiğimiz ayın başlarında Katanga'nın bağımsızlığı için mücadele veren Mbumba yönetimindeki gerilla kuvvetleri'nin geçen yılki yenilgiden sonra tekrar saldırıya geçmesi ve Kolwezi bölgesini ele geçirmeleri üzerine başta Fransa olmak üzere Belçika ve Fas askerleri Zaire Devlet başkanının (Diktatör Mobutu Sesekoko) yardımına koşmuşlar buna sebep olarak ta bölgedeki beyazların gerillalar tarafından öldürüldüğünü ileri sürmüşlerdir.ABD ise gerek nakliye gerekse malzeme konusunda bu kuvvetlere alabildiğince yardım etmektedir.

Geçtiğimiz hafta Başkan Carter Zaire olayları için Sovyetler Birliği ve Küba'yı suçlamış bu ülkelerin Afrika'yı karıştırdığını ve savaş kışkırtıcılığı yaptığını söylemiş, ve bundan sonra ABD'nin Afrika'ya doğrudan müdahale edeceğini açıklamıştır.

ABD,Fransa- Belçika ve diğer emperyalist ülkeler yalan söylemektedirler.Afrika'da savaş kışkırtıcılığı yapan esas olarak kendileridir. Uluslararası anlaşmaları ihlal ederek Zaire topraklarında gizlice füze üsleri kuranlar foyaları ortaya çıkınca da yalanlamak zahmetine katlanmayacak kadar yüzsüzce davrananlar,Afrika halklarının kanını içen ırkçı azınlık yönetimlerine her türlü para ve silah yardımını esirgemeyenler,Çad'da 15-20bin askerle bizzat iç savaşa katılarak gerici hükümete yardım edenler, Frolinat gerillalarının Güney Sahradaki Kurtuluş hareketlerini kana boğanlar,

DEVAMI: Say:5 St:2

HO,HO,HO CHI MINH

VİETNAM KISA TARİHİ 5

Hgo Ninh Diem faşist diktatörlüğü , ve"özel"savaş" vasıtası ile yeni sömürgeciliği pratikte uygulamıyan Amerikan emperyalistleri Güney Vietnam'a karşı istila savaşına başlarken Kuzeye karşıda yıkım savaşına başladılar.1965' in sonu ile birlikte,Güney Vietnam' a giren Amerikan ve peyklerinin kuvvetleri 200 000 askere ulaştı.1965 yılı boyunca parti çeşitli plenumlarla durumu gözden geçirdi ve yeni çok yönlü çalışma biçimleri geliştirdi.

"Donatımları modern bile olsa,silahlı kuvvetlerimizin birleşik savaşçı gücü ile baş edecek ve halkımızın savaşına karşı koyabilecek durumda değildirler...emperyalist kampın içindeki Amerikan emperyalistleri en güçlü ekonomik ve askeri potansiyele sahip oldukları halde,dünya konjonktürü ve Birleşik Devletlerdeki işlerin durumu bu potansiyeli kullanıp tüketmelerine izin vermeyecektir." (VİP Tarihi)

Nguyen Giap ise, Vietnam'da zaferin Vietnam halkının olacağını söylerken şöyle diyordu.

"Birincisi partimiz doğru bir devrimci çizgiye sahiptir.İkincisi bütün halkımız anavatanı kurtarmak için saldırganlara karşı birleşmiştir.

Üçüncüsü: Bizim deneyimiz yenilmez halk savaşıdır biz bu silahı kullanırken zengin deneyler edindik.

Dördüncüsü: Kardeş sosyalist ülke halklarının ve Amerikan halkının da içinde bulunduğu dünyadaki ilerici halkların büyük sempati ve desteğine sahibiz.

1967 senesinde bir kongre yapan Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesi Silahlı Kuvvetlerin yaygınlaşan saldırıları ile,kitlelerin ayaklanıp iktidarı almak için seferber edilmesinin birleştirilmesi ile şehirlerde yeni bir cephe açılmasına karar verdi.

30 Ocak 1968' de bu kararı uygulayarak,güneydeki silahlı kuvvetler ve halk,64 şehirde kasabalarda ve şehirlere yakın olan bir çok kırsal alanda aynı anda ayaklandı Kurtarılan kırsal alanlarda devrimci yönetimler kuruldu. Saygon ve Hue şehirlerinde Ulusal demokratik güçler ittifak kurdu ve ABD emperyalistlerine karşı ulusal birleşik cephe genişledildi.Böylece ABD emperyalistleri kırları sadece devrimcilere bırakıp şehirlerin savunmasına geçmek zorunda kaldılar.1969 yılında Güney Vietnam halkı,kendi gerçek temsilcisi olan Güney Vietnam Cumhuriyeti geçici devrim hükümeti ile hükümet danışma kurulunu seçti.

"Güney Vietnam Ulusal Kurtuluş cephesinin önderliğinde ve Güney halkının devrimci yönetimi altında ,kurtarılmış bölgelerde demokratik reformlar ve özellikle toprak politikasının uygulanması da gerçekleştirildi . "Toprak işleyene " sloganı gerçekleşmişti...Başlangıçta kurtarılmış bölgelerde yürütülen demokratik reformlar,ülkemizin güneyinde,birbirine muhalefet yürüten iki rejim, halkın demokratik rejimi ile yeni -sömürgeci rejim arasındaki çelişkileri keskinleştirmişti."VİP Tarihi"

ABD emperyalistleri bu gelişmeler karşısında Paris'te Vietnam Ulusal Kurtuluş Cephesinin temsilcileri ile aynı masaya oturup barış görüşmelerine başlamak zorunda kaldılar.

1973'de ABD emperyalistleri Kuzey Vietnam'a yapılan saldırıyı durdurdular. Ateş kes'i ve iki ay içerisinde Vietnam'ı boşaltmayı kabul ettiler.Yapılacak seçimlerle Vietnam halkının kendi kaderini tayin etmesini de kabul ettiler,ancak emperyalistler 1975 yılına gelene kadar sık sık ateş kes' i ihlal ettiler.Aralıklarla 1975yılına kadar süren savaşın sonunda,1975 Nisanında Vietnam Ulusal Kurtulus ordusu birlikleri Saygon'a girdiler.

Güney Vietnam'daki ABD emperyalistleri ve onların işbirlikçileri süratle Vietnam'dan kaçtılar.

Uzun yıllar süren bir Kurtulus savaşı daha sona ermis Vietnam halkı emperyalist zincirin bir halkasını daha kopartarak dünya halklarının nihai kurtuluş gününü biraz daha yaklaştırmışlardı .

Simdi artık Kuzeyden sonra Güney Vietnam'da da halkın önünde sosyalizme doğru giden aydınlık günler vardı.

Etyopya'da Köylülük Sorunu

Bilindiği gibi,Etyopya'da devrimci sürecin başlangıcı 18 Subat 1974 yılındaki askeri ayaklanmaya dayanır. . Bu ayaklanma zafere ulaştığı zaman,köylülük sorunu en başta gelen bir sorundu.Çünkü bu sorunun ele alınması ve çözüme kavuşturulması demek, toprağa bağlı köleliğin ortadan kaldırılması demekti.

Hakim sınıf feodallerin köleci düzeni, bu ülkede yüzyıllardan beri süregelmişti. Askeri Derg hükümeti , bu düzenin siyasal iktidarına elkoymuş ve kırsal alandaki emekçilerin toprak köleliğine son vermiştir . Çünkü,ülkedeki köylü ailelerin %70'i feodal sömürü altındaydı.Etyopya'daki TOPRAK AĞALIĞI çalışmadan,hatta köyde bile oturmadan , çeşitli yollardan ürünün dörtte üçüne elkoyuyordu.Büyük feodallerin sömürüsü, ülkenin heryerinde aynı yoğunlukta ve aynı yaygınlıkta değildi. . Köylülerin hayat koşulları,özellikle de toprağı olan köylü sayısı ve sahip oldukları toprak miktarı bölgeden bölgeye değişiyordu.Örneğin Güney Etyopya'da hem ekonomik,hem de siyasal yapı son derece ilginçti.Her iki yapı da,köylülerin ellerinde bulunan toprakların elkonulması için çok elverişliydi.Örneğin aynı bölgede kahve ve pamuk plantasyonları,tarıma son derece elverişli olduğundan, buradaki topraklar belli bir azınlığın elinde toplanmıştı.Devlet iktidarına ilişkin her türlü yetkiyi elinde toplamışolan Haile Selasiye,eski ve yeni feodallere, verimli ve tarıma elverişli toprakları dağıtmıştı Güney'deki dokuz vilayette,topraklar,genellikle kiracılar tarafından işletilmekteydi O döneme ait bir araştırmaya göre toprakları ekip-biçenlerin %47 si kiracılardan oluşuyordu.Bu da, ülkedeki kırsal nufusun üçte birini,bölgedeki emekçilerinse %46sını oluşturuyordu.Haile Selasiye,topraktaki mülkiyet ilişkilerini hiç bir değişikliğe uğratmadan,tarımın kapitalistçe yapılmasını,yani "Prusya yolunu" izlemeye çalışmıştı.O izlediği bu yöntemle,feodallerin,toprak burjuvazisi durumuna gelmelerini amaçlıyordu.

Etyopya'da en çok sömürülenler kiracılardı.Bunlar,örneğin kahve üretiminde olduğu gibi,ürettikleri ürünün yarıdan fazlasını feodallere vermek zorundaydılar.Ayrıca,doğrudan doğruya feodallere çalışmak zorundaydılar.Bütün bunlar yeterli değilmiş gibi, birde,resmi toplantılarda efendilerine bira ve yumurta sağlamakla yükümlüydüler.Genel olarak sömürünün ve köleliğin yükünü köylülük taşıyordu.Feodaller , aynı zamanda Devlet iktidarını yerel olarak destekliyorlar ve düzenin korunmasından vergilerin toplanmasına kadar,çeşitli gerekçelerle bütün köylülüğü eziyorlardı.

Köylülüğün bu köleliğine angaryalar da katılırsa,köylüler ancak ölmeyecek kadar ürün-

DEVAMI: Say:5 St:3

BU KÖŞENİN KAHRAMANI
İŞÇİ MEHMET
Bilinçlendikçe bilinçlendirir elbet

Mehmet,Ali'nin yatağının yanında oturmuş bir yandan Ali'yle söyleşiyor,bir yandan da saatine bakıyordu.Sabırsızlığı,diken üstünde oturması Ali'nin gözünden kaçmadı:

ALİ-N'oluyo be Mehmet?Hemen kaçacak gibisin...

MEHMET-Orası öyle Ali,biliyorsun bizim işler bitmez.Fabrikadan izin aldım bugün;seni gördüm; hazır çıkmışken başka işleri de aradan çıkarayım diyorum.

ALİ- Gene ne işler var yahu?

MEHMET-16 Haziran yaklaşıyor,yapılacak bir yığın şey var

ALİ- 16 Haziran' da ne var ki?

MEHMET-Evet, sana solculuğu anlatacaktım değil mi,burdan başlayalım ister - sen.Bak Ali 1970 yılının 16 Haziranında işçiler İstanbul'da büyük bir yürüyüş yaptılarAma bu bildiğin yürüyüşlerden değildi ha Bütün İstanbul ayağa kalktı.O zamana değin işçi sınıfını küçümseyenlerin,hor görenlerin de yüreği ağzına geldi valla.Heeyt be , burda olacaktın da işçi sınıfının nasıl sel gibi aktığını, önüne geleni nasıl silip süpürdüğünü görecektin işçiliğinle öğünmeyiöğrenecektin...

ALİ-Ben o zamanlar köydeydim daha . Haa,şimdik hatırlıyom, kulağımıza birşeyler geldiydi,İstanbul çok bir karışmış,gomonistler azmış deye... Onu deyon herhal?

MEHMET-Gördün mü,sizi uyutmuşlar o zaman da.Bak şimdi sende işçi oldun.İşçinin hakkını istemek için bir yürüyüş olsa katılmaz mısın?

ALİ- Bilmem ki...

MEHMET-Yahu Ali,diyelim ki seni,beni,daha birçok arkadaşı durup dururken işten çıkardılar. Öteki arkadaşlar da bizim işe geri dönmemiz için direnişe geçti.Bu kötü bir şey mi?

ALİ-Yok,neden kötü olsun,kötü değel de...

MEHMET-Peki,diyelim beni ve bir yığın arkadaşı çıkardılar,ama seni çıkarmadılar.Kalan işçiler ortakbir eylem koysalar, hepbirlikte direnseler yani,sen katılmazmısın?Benim,bizim atılmamıza seyirci mi kalırsın?

ALİ-Olur mu öyle şey Sen benim arkadaşımsın demişiz bir kez,artık seni yalnız komak olur mu,gerekeni yaparız evelallah!

MEHMET-Peki,sen, ben hepimiz, bütün işçiler için bir iyilik(!) düşünmüş işveren...Hepimize birden bir kazık atmaya hazırlanıyor.O zaman topluca direnmek,işverenin oyununu bozmak gerekmez mi?

ALİ- Gerekir herhal.

MEHMET-16 Haziran'da olan buydu işte.İşçinin zaten sınırlı olan sendikal haklarını daha da kısıtlamaya,işçiyi kendi sarı sendikalarında köle yapmaya kalkıştılar...

ALİ-Sarı sendika ne demek?

MEHMET-Bak,daha sarı sendikanın ne demek olduğunu bile bilmiyorsun,sonra da kaskatı solcu düşmanısın.Dediğim gibi Ali, seninle işimiz uzun . Hepsini bir bir anlatacağım.Amaşimdi vaktim yok,kısa keseyim. Bak arkadaş,patronla anlaşıp işçiyi satan,bu satışını da çeşitli oyunlarla gizleyen sendikaya sarı sendika denir. Uyanmamış işçi,"Nasıl olsa sendikam var,benim hakkımı koruyor"diye daha derin bir uykuya yatarsa,sarı sendika ona öyle bir kazık atar ki...Bir daha zor çıkar.İşte bütün patronlar birleşip işçiyi sarı sendikada uyutmaya kalkıştılar.O zaman...

ALİ-O zaman da işçiler birleşip yürüyüşe geçtiler.

MEHMET-Tam dediğin gibi oldu.Simdi söyle bakalım, sana köyde söyledikleri gibi "gomonistlerin" azması mı demek bu?

ALİ-Deelmiş Mehmet, deelmiş... Ama şimdik anlıyom.O zamanlar söylenenlere hepten inanmıştım.Biriniz elime geçseydiniz heç düşünmeden haklardım allahıma,öyle kızıyordum size...Peki sonra ne oldu?

MEHMET-Ne olacak!Sıkıyönetim ilanı mı istersin,mahkemeler mi topluca işten çıkarmalarmı istersin. Ellerinden ne geliyorsa yaptılar.

ALİ-Sonunda onların dediği mi oldu yani?

MEHMET-Yok canım!Onca çabamız boşa gitmedi, şehitlerimizin kanı boş yere akmadı.İstedikleri yasayı çıkaramadılar.

ALİ-Peki,şimdi bu yıl ne var 16 Haziran'da?

MEHMET-16 Haziran direnişi artık Türkiye işçi sınıfının tarihine geçti Ali . Her yıl aynı tarihte hem o direnişi anarız hem de o zamandan bugüne işçi sınıfı mücadelesinin aşamalarınıbir kez daha gözden geçirir,saflarımıza yeni güçler kazanmaya çalışırız.

ALİ-Sen ne yapıyorsun?

MEHMET-Bir kez kendi sendikamın düzenlediği afişleme çalışmalarına katılıyorum.Afişler basılacak, dağıtılacak ve yapıştırılacak.Sonra da 16 Haziran cuma akşamı DİSK'in düzenlediği geceye 17 Haziran da da Tepebaşında bizimkilerin yapacağı toplantıya gideceğiz.

ALİ-İyi ama,sen ikide bir DİSK'e atıp tutmaz mısın, nasıl oluyor bu?

MEHMET-Hayır Ali,ben DİSK'i eleştirmem hiçbir zaman. DİSK bugün işçi sınıfının en güçlü ve varolanların içinde en ileri ekonomik örgütlenmesidir.Ben DİSK'in yöneticilerinin yanlışlarını eleştiririm zaman zaman.İkisi çok ayrı şey

ALİ- Nasıl bir gece olacak?

MEHMET-Gel seni de götüreyim!

ALİ-Daha taburcu etmiyorlar ki beni.Oysa iyiyim ben.Kalkıyorum,bahçede dolaşıyorum,heç bir şeyim kalmadı,emme daha bir hafta kalacakmışım.

MEHMET-Bak aklıma ne geldi,kaçıralım seni,geceyi izle sonra gizlice dönersin hastaneye.

ALİ-Get yahu,heç olur mu öyle şey!

MEHMET-Neden olmasın Sen söyle bakalım gelmek istiyor musun?

ALİ-İstemesine istiyom emme,çıkamam burdan.Kapıda gontrol var.

MEHMET-Sen orasını bana bırak.Cuma günü çaktırmadan hazırlan , tamam mı!Gerisini ben hallederim.Haydi şimdi gidiyorum.İyi bak kendine de çabuk iyileş . Daha çok işimiz var seninle..

Mehmet kalktı. Ali onun gitmesini hiç istemiyordu,ama,Mehmet için görevin ne denli önemli olduğunu da biliyordu.Sesini çıkarmadı.Kucaklaştılar.Mehmet'in arkasından gözü kapı boşluğunda kala kaldı Ali'nin.

dünyada DURUM

LEJYONERLERİN DÖNÜŞÜ

İKİ genç adam da aynı kızı severler... Bir gün sevdikleri kız uğruna düello ederler ve. romanın kahramanı olan genç adam diğer aşığı öldürür.Artık polis peşindedir, yakalanıp hapse girerek şerefini kayıp edeceğine intihar etmeye karar verir fakat bunuda şerefsiz bir iş olarak görür ve hayattan ümidini kesmişdiğer insanların yaptığı gibi o da Lejyona yazılmaya karar verir..Cezayire gider,Lejyona yazılır.Uzun yıllar,ne yaptığını bilmeyen,cahil, gerikalmış hatta ne için savaştığı pek belli olmayan birtakım Arap kabileleri ile savaşır durur.Türlü kahramanlıklar gösterir.Bir zaman sonra (5 veya 10 yıl olabilir,genç adamın yeterli kahramanlık göstermesi için lazım gelen zaman kadar.)Uğruna katil olduğu kızdan bir mektup alır,kız onu unutmamıştır.Üstelik devlete karşı gösterdiği sadakatdan dolayı suçu da affedilir.Geri döner ve kızla evlenir.

....

Yaklasık 10 sene öncesine kadar Türkiye'ye buna benzer konusu olan filmler gelirdi . Hatta bazen,şimdiki karate filmleri kadar yoğunlaşırdı.Bu filmler İngiliz ve Fransız lejyonerlerinin geri kalmıs (siz sömürge anlayın) halklara karsı ellerinde son model silâhlarla nasıl "kahramanca" dövüştüklerini gösterirdi.Bu lejyonerler bir türlü medeniyeti kabul etmeyen insanları üzülerek öldürmek zorunda kalırlardı.Fransız ve İngiliz emperyalistleri dünya halklarının karsısında iplikleri pazar çıkınca,henüz kurtuluş savaşlarının başlamadığı fakat elbet birgün kaçınılmaz olarak baslayacağı ülkelere bu filmlerden bolca göndererek kendi sömürge savaşlarını sulugözlü aşk maceraları ve ucuz kahramanlık hikayeleri ile sarıp sarmalayıp bu geri bıraktırılmış ülkelerin halklarına yutturmaya çalışırlardı.Bunlar emperyalizmin,güdümlü kültür yayma programlarının birer parçası idiler.

Uzunca bir aradan sonra,içinde yaşadığımız şu günlerde bu lejyonerlerin maceralarını,biraz farklı da olsa tekrar sık sık duymaya başladık.Simdi onlara,parasütçü birlikleri,anti-terör grupları vs.gibi adlar takılıyor fakat geçmişte onları yöneten tüzük ve yönetmelikler hiç değişmedi ve bu kiralık katiller hala aynı gaye için kullanılıyorlar.

Filmlerde umudu kırılmış bir takım adamların, "kanunlardan" kaçarak Afrika'nın göbeğinde katılmaya gittikleri bir takım garnizonlar burada ne arıyorlardı.Filmlerde buraları hep karanlık kalırdı zaten film boyunca aklınıza da gelmezdi bile.

Lejyonlar Fransa'nın sömürge savaşlarının hızlandığı 1830'lu yıllarda,o zâmanların Fransa kralı Louis Philippe'nin savaş bakanı tarafından Fransa'nın denizaşırı çıkarlarını korumak için kurulmuşlardı.Lejyonerlik sonderece tehlikeli bir iş olduğu için ve savaşı sürdürenin sık sık, "biz niye savaşacağız" diye kendine sormak imkanı (bunlar anavatan koruması değil sömürge savaşları idi ve emekçi halkların bundan hiç bir çıkarıyoktu) bulduğu bir askerlik türü olduğu,için,önce Lejyona girenlerin ne suç islemiş olurlarsa olsunlar,polisle hiç bir ilişkisinin kalmayacağı açıklandı.Aradan 5 yıl geçtikten sonra daher lejyonere bir yeni kimlik veriliyor ve yabancı uyruklu ise Fransız uyruğuna girme hakkı tanınıyordu.

Anlasılacağı gibi bu lejyonerler düzenin dışına düşmüş,burjuva toplumunun dışkılarını topluyordu.Bunları bu toplumun çıkarları için herşeyi yapmaya hazır profesyonel katiller olarak yetistiriyor ve adeta makinalaştırıyordu.Bir lejyoner söyle diyordu: " ilk aylarda eğitimleri bırakıp kaçmak istedim - lejyondan kaçanı yakalarlarsa kurşuna dizerler-... tâki düşünmeyi unutup subaylarının her söylediklerine itaat etmeyi öğrenene kadar."

Kar ve iktidar hırsının yönettiği burjuva toplumu,kendi çarpıklıklarının bir kurbanı olan,suç isleyen insanlara karsı yine bu işledikleri suçları çok iyi kullanmaktadır . Toplumun posasını çıkardığı bu insanları almakta ve son kalan sularını da çıkarana kadar bunları dünyanın ezilen halklarının kurtuluş mücadelelerine karşı kullanmaktadır.

Bu lejyonerlerden en meşhurları olan Fransız lejyonerleri,şimdi bağımsızlığını kazanmış bir çok Asyalı ve Afrikalı halkın tarihlerinde nefretle hatırlanan anılardır : Fas'ı,Cezayir'i,Meksika'yı,Çin Hindi'ni,istila eden ve köleleştirenler bu lejyonerlerdir Bu birlikler eninde sonunda bu bölgelerden çekilmek zorunda kalmışlardır.Ama işleri pek bitmişe benzememektedir.

Dahomey'deki halk ayaklanmasını (10.000 kişilik kadınlı erkekli) son ferdine kadar öldürerek bastırdıklarından ve 1970 de Çad ayaklanmasını gerilettiklerinden beri,bu lejyonerler Fransa'nın Korsika adasından hiç çıkmamışlardı (gizlice Frolinat gerillalarına karşı sürdürdükleri savaşı saymazsak)

Bu günlerde kapitalizmin bu ücretli katilleri yine sahnede..Kongo'nun Saba eyaletindeki halk ayaklanmasını bağımsızlık mücadelesini bastırmaya çalışıyorlar.Kongo halkını katlederek kobalt madenlerini,füze üslerini korumaya çalışıyorlar.

Daha uzunca bir zaman emperyalizmin bu profesyonel katilleri halk ayaklanmalarının, bağımsızlık savaşlarının çıktığı her yerde kanlı görevlerini yerine getirmeye çalışacaklardır.Tâ ki emperyalizm tarihin çöplüğüne gömülene kadar.

KADINLARIN KURTULUŞU İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞUNA BAĞLIDIR.

KÜRDİSTAN'DA KADIN SORUNU

BİLİNDİĞİ gibi,kadın sorunu denince akla ilk gelen şey,kadınların toplum içindeki yerlerinden ve o toplumun koşullarından kaynaklanan sorunlarıdır. .Geneldekadınlar üzerinde çifte baskıdan söz ediliyorsa ve bu baskılar,sömürüye dayanan toplum biçimlerinde ezilen sınıf ve tabakaların sorunlarının ve onlar üzerindeki baskı ve sömürünün birer parçası durumundaysa;bu sorunun (kadın sorununun)çözüm yollarının da neler olduğu kendiliğinden ortaya çıkmaktadır.Söylediklerimizi biraz açmaya çalışırsak;

BİRİNCİSİ: Sömürüye dayanan toplum biçimlerinde kadınlar,cins olarak ezilmekte,baskı altında tutulmaktadır; İKİNCİSİ de,kadınlar,birer emekçi olarak,ezilen sınıf ve tabakaların birer unsurları olarak ezilmekte ve sömürülmektedirler.(kapitalist toplum, kendi yapısına uygun birbiçimde,bu çifte baskıyı, daha farklı şekillere sokarak yoğunlaştırmış ve özellikle de birer emekçi olarak kadınlar üzerindeki sömürüyü daha ileri boyutlara ulaştırmıştır)

Ayrıca kadınların her toplumun farklı ekonomik,sosyal,siyasal,kültürel vb.özelliklerine göre de farklı sorunları olmaktadır.Örneğin; bugün Türkiye ile Yunanistan'da (her ikisinde de emperyalizme bağımlı kapitalist üretim ilişkileri hakimdir) kadın sorunu,temelde aynı ise de,bu iki ülkede,yine bu iki ülkenin tarihi gelişimi içinde somutlaşan farklı özelliklerine uygun,farklı farklı sorunları bulunmaktadır.Türkiye'de bu çifte baskıdan kaynaklanan bir çok başka sorunlar vardır.Ama aynı sorunlar Yunanistan'da olduğu gibi değil,onların tarihi gelişimi için de somutlaşan farklı ekonomik,sosyal,siyasal vb.biçimlenmelerine uygun şekilde, daha değişik tezahür etmektedir.

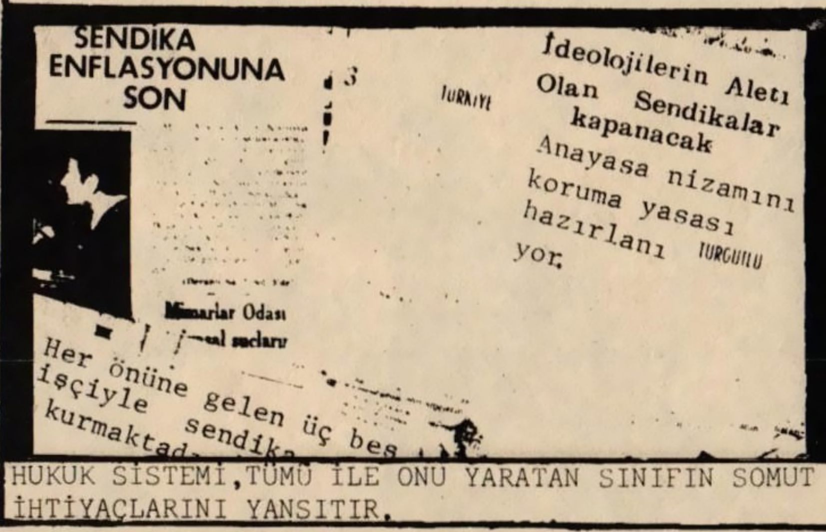
Yukardaki örnekte,birbirine benzer iki toplumda bile,kadınların sorunlarının birbirinden farklılıklar taşıdığını (temelde sorun aynıdır ama biçimde çok farklı sorunları olabilir) vurgulamamızın nedeni; yazımızın başlığından da anlaşılacağı gibi,Kürdistan'da kadın sorunu konusunda söyleyeceklerimizin, Türk toplumu içindeki sorunlardan farklı olduğu şeklindeki tesbitlerimizin haklılığını,bir yanıyla anlatabilmek içindir. Diğer yanlarıyla ise somut gerçekleri kavratabilmemiz açısından,Kürdistan'ın tarihi somut koşullarından en genel hatlarıyla bahsetmemiz gerekiyor.Çünkü,bir toplum değerlendirirken,bir bütün olarak o toplum yapısını ve ordan kaynaklanan sorunlarını birlikte ele almalıyız.Kadın sorunu da,ancak bu bütünlüklü bakış açısıyla doğru kavranabilir.

Kürdistan,bugün sömürge statüsü içinde olan bir ülkedir.Yani ilhak edilmiştir. Ve askeri güce dayanılarak elde tutulmaktadır. Kürdistan'da yaşayan Kürt ulusu ile diğer ulusal azınlıkların tüm milli ve demokratik hakları gasbedilmiştir.Kürt Ulusunun varlığı bile tanınmamaktadır.Yöneticilerini, yönetim biçimini tayin hakkı elinden alınmıştır. Bu ülkenin yeraltı ve yerüstü tüm zenginliklerine el konulmuştur.Ve talan edilmektedir. Kürt diline ,kültürüne,sanatına karşı Kürt tarihini ifade eden ne varsa,tümüne karşı ; yoğun birbaskı asimilasyon(eritme) politikası güdülmektedir.

Kürdistan,eski bir sömürgedir.1639 yılında Osmanlı-İran devletleri arasında paylaşılmış ve ikiye bölünmüştür. Feodal dönemin bir sömürgesi olan Kürdistan serbest rekabetçi kapitalizm ve emperyalizm dönemlerinde de sömürge olmaktan kurtulamamıştır.Sömürge ilişkileri her dönemin özelliklerine uygun,biçimsel şekillenmelere uğramıştır.1923 Lozan konferansında alınankararlara uygun olarak,Kürdistan,ikinci kez bölünmeye maruz kalmış ve dört parçaya ayrılmıştır.İkinci bölünme,emperyalist güçlerin istekleri ve oyunları sonucu gerçekleşmiştir.Bugün Kürdistan;İran, Suriye,Irak ve Türkiye tarafından parçalanmış ve bu ülkelerin sömürücü güçlerince sömürge statüsü içinde tutulan bir ülkedir.

Kürdistan'ın Türkiye'deki kısmı da(ki biz buraya Türkiye Kürdistan'ı diyoruz) anlattığımız somut-tarihi koşulları yansıtmakla birlikte,diğer parçalardan da,uzun bir dönemdir Türk toplumuyla birlikte yaşadığı ve Türk sömürgecileri,burada kendi çıkarları doğrultusunda bir politika izlediği için (elbette diğer sömürgecilerde kendi çıkarları doğrultusunda bir politika izlemektedir, ama bu politikalar o ülkelerin koşullarının farklılığını da büyük ölçüde yansıtmaktadır), belirli ölçülerde kendine özgü bazı farklılaşmalara uğramıştır.

DEVAM EDECEK

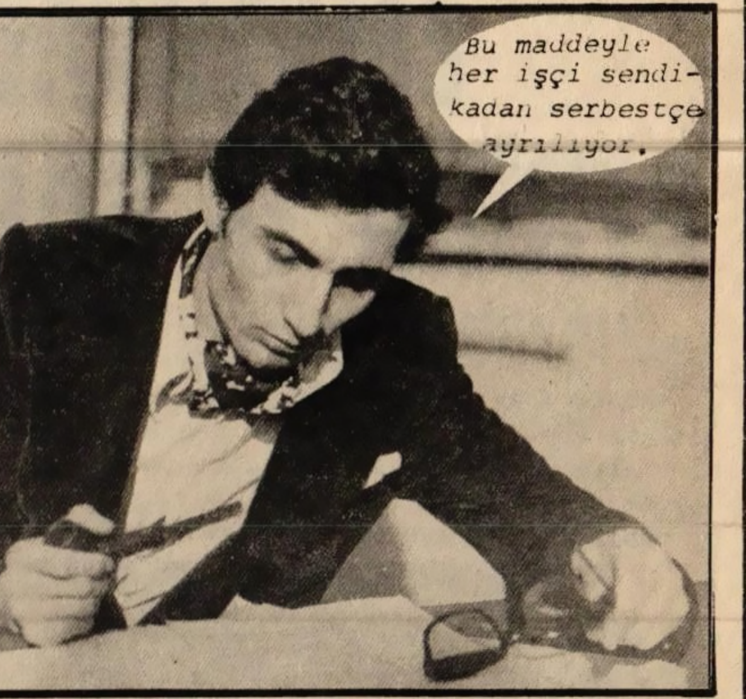

HUKUK SİSTEMİ,TÜMÜ İLE ONU YARATAN SINIFIN SOMUT İHTİYAÇLARINI YANSITIR.

Nerden Başlayalım?

274 sayılı yasanın en önemli maddesi 6. madde.. oradan başlayalım..

TEKELCİ BASIN KAMU OYU OLUŞTURURKEN,SERMAYEDEN YANA BEYİNLER TOPLU SÖZLEŞME YASASINI DEĞİŞTİRMEK İÇİN HAZIRDILAR..

Burda sendikadan ayrılma yazı ile olur diyor.Biz bunun yerine istifa noter kanalıyla olur diyelim...

Güzel!Böylece DİSK'e kaymayı önlemiş oluruz.İşçi kolay kolay istifa etmez.

Devam Edecek

KURTULUŞ İşçi ve Emekçilerin Arasında

AKD BAŞKANI İLE KONUŞMA

-Derneğiniz ne zaman ve hangi amaçla kurulmuştur?

-Derneğimiz 1976 yılındakurulmuştur . Amacımız köyümüz halkını bir çatı altında toplamak, köyün sorunlarını çözme doğrultusunda mücadele vermek kültürel ve siyasi bakımdan bilinçlendirmek.Köylülerin tüm çalışanların gerçek kurtuluşlarının nasıl olacağını kavratmak, ve bu doğrultuda mücadele vermek için kurulduk.

-Şimdiye kadar ki çalışmalarınızı ve bundan sonraki yapacaklarınızı özetler misiniz?

-Köyümüzdeki ağalara,tefecilere,tüccarlara karşı sürekli mücadele vermekteyiz Elma sulama mevsiminde az toprağı olanların uğradığı haksızlığa dernek olarak müdahale ederiz.Birkaç kişi sürekli kumar oynarlar, kumarı kaldırmaya çalışıyoruz.Köy halkını bilinçlendirmek için devlet, faşizm, sosyalizm gibi konularda seminerler veriyoruz.Bugünde köyümüzde sosyal demokratlarla devrimciler arasındaki çelişki ön plandadır. Bunun için derneğimizde Faşizm ve Reformizm konulu bir seminer verdik, bu konuyu tartışmaya devam edeceğiz.Köy halkı 1969 lardaki toprak işgallerini yaşadığından mücadeleci bir geleneğe sahiptir.Bugün daha çok çevremizdeki köylerle bağlarımızı ve örgütlenmemizi geliştirmeye çalışıyoruz.

-Köyünüzün sosya-ekonomik yapısını anlatır mısınız?

-Köyümüz Elmalı'ya 26 km. uzaklıkta düz,verimli bir arazi üzerindedir.Hal kın büyük bir çoğun

DEVAMI: Sayfa:5 St:6

ELEMEĞİNİN SÖMÜRÜSÜ ÜZERİNE BİR SÖYLEŞİ

KÜÇÜKBAKKALKÖY ÇOĞUNLUKLA İŞÇİ VE EMEKÇİ HALKIN OTURDUĞU BİR SEMT.İSTANBUL'UN BİR ÇOK SEMTİNDE OLDUĞU GİBİ BURADA DA DIŞARDA ÇALIŞACAK DURUMU OLMAYAN VEYA BUNA İZİN VERİLMEYEN KADINLARIMIZ EVE İŞ ALARAK AİLE BÜTÇELERİNE KATKIDA BULUNMAKTADIRLAR.GÜLSÜM KOÇOĞLU VE DÖNDÜ KAÇAN BU İNSAFSIZ ELEMEĞİ SÖMÜRÜSÜNÜ KURTULUŞ'A ANLATTILAR . ŞİMDİ BU KONUŞMAYI SUNUYORUZ:

-Yaptığınız işi kısaca anlatırmısınız?

-Kendimiz tüccara gidiyoruz.O bize yün veriyor.Bizde karışık çileleri açıyor yumaklıyor,kat verip tığ işi örüyoruz.Sonra bunları tekrar tüccara götürüyoruz.

-Neler örüyorsunuz mesela ?

-Çeşitli şeyler örüyoruz.Şal, çocuk pelerini, hırkası, şapkası ve atkı şapka takımları gibi. Ama şimdi en çok şal örüyoruz.Çeşitli renkler de ve simli olaraktan Tabii simlilerden arada bir örüyoruz ama onlar daha da pahalı.

-Ne zamandan beri bu örgü işiyle para kazanmaktasınız?

-Ben ilkokul birinci sınıftan beri,yani II-12 yıldanberi örüyorum.Köyden gelince Bakkalköy'deki teyzemler aracılığıyla bu işe başladık.

-Ben'de.İlkin rafyadan kadın şapkaları örerdik.

-Günde kaç parça yapıyorsunuz ve her parça için ne kadar alıyorsunuz?

-Günde bir şal veya bir şapka-atkı takımı örüyoruz.Ama bu ev işlerinden arta kalan boş zamanlarda oluyor.Üstünde durup hiç iş yapmadan 2 -3 tane yapabiliriz.

-Evet öyle. Ama bizde bu işten bıktık Bazı öyle sıkılıyoruz ki atıp fırlatıyoruz ama yine de mecburen yarım bırakmayıp devam ediyoruz.Fiyatına gelince: bir şal 20 - 25 lira arasında değişiyor çeşidine göre Atkı-şapka takım 17,5 lira.

-Peki bu para yeterli mi?

-Hiç yeterli olur mu? Akşama kadar uğraşıp 25 bilemedin 50 lira alıyoruz.

-Bir parçanın maliyeti kaç lira oluyor?

-Bu değişir. Mesela bir motifli şal 300 gr.dan çıkıyor. Bu kadar yünün fiyatı 25 lira kadar.Eh 25-de bize veriyor etti 50 lira.

-Peki piyasada kaça satılıyor?

Bu mallar mağazalar da 150-200 liraya kadar satılmakta.

-Tüccar gözümüze baka baka bizi kandırıyor.

-Ördüğünüz bu mallar kaç el değiştiriyor?

-Biz örüyoruz,işleri yünü aldığımız kişiye götürüyoruz.Ondan da başka tüccar alıyor o da mağazalara dağıtıyor. Ayrıca bu mallardan dışarı memleketlere,Avrupa'ya yollanıyor.

-Peki bu aracıları kaldırıp malları kendiniz satmayı ya - da birkooperatif aracılığıyla bu işi yapmayı hiç düşündünüz - mü?

-Çoğu kadın düşünmez,düşünsebile bu işin yolu yordamı var Çok zordur, herhalde. Biz düşündük, gidelim İstanbul'a oradan bir mağazayla anlaşalım diye ama taşımak, yol bunun gibi bir sürü zorluk.Hem bir iki kişi bunu yapsa bile bu işi yapan kadınlar o kadarçok ki.

-Kooperatifle daha çok para elimize geçe cekse tabi bütün herkes ister.İlk zaman her kes katılmasa bile zamanla herkes görünce katılır.

-Peki bu işteki durumunuzla ilgili olarak başka ne türlü sorunlar ortaya çıkıyor?

-Bir kere paralarımızı hemen alamıyoruz Bugün git yarın gel diyor.Geçende birinin şallarında da eksik sayım olmuş.Hem tüccarın hemde bizim defterimiz var.Tüccar defterine bize verdiği yünün ağırlığını yazıyor ve malları götürünce tartıp yine ağırlığı yazıyor fark varsa da ücretten düşüyor. Bazısı defter tutmuyor.Zaten bu tüccarlar vergi filan vermiyordur.Hiç sanmıyorum.Öyle olsa bize şu kadar vergi veriyorum diye lafını ederdi.Ama ikinci aracının vermesi lazım çünkü dağıtımı yapıyor,daha resmiyet var ne de olsa.

-Biz resmi işçi değiliz yani. Bir de bu bizim iş verdiğimiz tüccar diğer aracıya bize daha fazla paraya ördürdüğünü söyleyerek daha fazla kar alabiliyor.Mesela bize 25 liraya ördürüyorsa öteki aracıya 30 deyip bir daha kâr alıyor.

-Ee ne yapalım herşeyi biliyoruz ama yine deyapıyoruz.Birlik yok ki bugün bir tüccarın 100den fazla işçisi olabiliyor. Hatta bir kadın var onun 500 den fazla olduğunu biliyoruz. Ama ne olacak 100 tanesi yapmasa diğerleri yapar.Dediğim gibi birleşmeli,hep bırden bu işi yapmalıyız.

-Evet madem biz emek verip göznuru döküyoruz.Herbirşeyi bizim yapmamız lazım.Zaten ne sigortamız var ne bişey.

AMATÖR TİYATROCUYA DERSLER 4
Bertolt Brecht
DİYALEKTİK TİYATRO

Bu dönemde ortaya çıkan kaba ve düm - düz bir gerçekçilik (realizm) derindeki ilişkileri iyi işleyememiştir ve üstelik bu akım sonsuz ve değişmeyen bir yapıyı çizeceğine-bunu yaptığı kanısında olmasına rağmen- trajik etkiler üzerine kurulmuştur.

İnsan tabiatını tabii dolaysız olduğu gibi (fonetik) vermesi nedeniyle bu akıma doğacılık (natüralizm) dendi . Bu arada " insancıl" olan herkesi " bir yapan" birşey olarak önem kazandı, (yani böyle birbirleşme yeterli görüldü) Çünkü "kader olarak çevre" acıma duygusunu,yani kişinin yardım edemeyeceği anlarda hiç olmazsa düşüncede "birlikte" -"acı çekmek" için amaçladığı bir duyguyu uyandırır.Çevreye değiştirilmesi olanaksız ve kaçınılmaz tabiat gözüyle bakılmasını sağlar.

Bu akımın en ilgi çekici yanı tiyatrodaki dramatik biçimdir- yeninin ileride yok edilecek olan önemli bir yanı-Çünkü bu oyunların yazarları,yapıtların - da gerçeğin önem kazanmaya başladığı büyük Fransız Burjuva, medeniyetçi romanının etkisi altındaydı.

Epik biçim,gerçeği konuşturabilmek için seçildi; ama,bu biçimi seçen oyun yazarları gizli romantikler diye suçlandı. "Dramatik olmayan bu biçimle birlikte gerçekçi hammadde deyok oldu (1),ya da tam tersini söyleyecek olursak: bu akım kendi deneylerini kendisi yok etti.Edebiyatla şöyle böyle bir ilgisi olan bu hareket,sözü edilen yapıtların biraz edebi yeteneği olan kişiler tarafından yazılmaya başlandığında, tiyatroya yeni malzeme yaratabilecek önemli yapıtların oluştuğu anda yıkıldı.Öncüleri, görüşlerini yadsımaya giriştiler "Dramatik" biçimle birlikte,merkeze konmuş olan bireyde sallanmaya başladı.Çünkü sanatçılar - burada kısmen burjuva empresyonist akımının etkisinde kala - rak- doğa nesnelerini bir akış içinde ele almadılar.Diya - lektiği uygulamadılar."Doğanın" ölü parçalarını harekete geçirmek için oyun - ların havasına ve basitkelimelerin "arasına" hayat vermeğe çalıştılar. Böylece görüşleri yerine yaşantılarını yansıtma yoluna gittiler: Bunun sonucu olarak "doğa" bir zevk maddesi,tiyatro da bir anlamda insan yiyici bir tiyatro haline geldi.(2) Plastik etkiyi büyütmek, görüntüleri canlandırmak ve değer yaratmak için psikolojinin gölgesine sığınıldı.Birden küçük bireyler alışılagelmişin dışında, ilgi çekici bir iç hayat kazandılar.Bölünemez bir bütün olan birey psikoloji tarafından parçalara ayrıştırıldı.Elbette bu parçalar yeniden bireyi bütünleştirmek için bir araya toplanmadı.Birey tiyatroda işte böyle parçalandı.

Özetlersek:Doğacı tiyatro epik biçimini ve içeriğini Fransız romanından almıştır.Bu dramatik yalnız biçimle uğraşmış içerikten vazgeçmiştir- yalnızca biçimsel bir ilke olarak (doğacı dramatiğin en zayıf yanı) Doğacı dramatik, içerdiği eğitici öğeyi ortaya çıkarınca,epik biçimin boşlukta yaptığı bir takım denemeler gerçeğe yöneldi; gerçeğin diyalektiği keşfedildi (bu olayla dramatik kendi diyalektiğinin bilincine vardı) Biz boşlukta yapılan denemeleri sapma olarak nitelememekteyiz çünkü bunlar jestin keşfini nedenlemişlerdir. Bu denemeler için jest,diyalektik olandı ve dramatik - teatral'in içerdiği diyalektikti.

Bizim yaptığımız , teorik gidişi gösteren bir şemadır. Biz bu şemayı yaparken yeni özümlemelerin eskilerden (örneğin eskilerin hatalarının kefşedilmesinden)çıktığı savını tamamen yadsıyoruz- yani yeni "dış" etkenlere, politik-ekonomik durumlara yanaşmıyoruz.

DİP NOTLAR :

(1)

Proleter öze uzanma kararının verildiği yüzyılda sahnelerde en geçerli konu insancıl olandı.Bu insancıl olan,seyirciye acı dolu bir basınçla iletiliyordu.Yoksulun fizyolojik sömürüsünü psikolojik sömürüsü izliyordu. Meta olarak kullanılan zavallı kişilerin acılarını gerçeğe en uygun biçimde canlandıran sanatçılar bakan aylıkları almaya başladı; bu sanatçılar kurbanlara ne kadar çok yakınsalar toplumda da o kadar saygındılar. Yoksul insanların kokularına duyulan tiksinti yazarların acıma duygusuyla karıştı . Bütün insansı duygulardan yalnız acı kalmıştı.Bu,insan yiyici bir tiyatroydu.

(2)

Bizim gibi gençler çökmekte olan burjuvazinin yaşantı toplama tutkusunu anlayamaz;böyle kötü bir tutku başkalarının yaşantılarıyla zenginleşmek istemeye götürür. Yalnız tiyatro yaşanmamış olayların telâfi edildiği bir kurum değildir.

DEVRİMCİ SANAT

KURTULUŞ

İŞÇİ SINIFI SINIF UZLAŞMACILARINA TESLİM OLMAYACAK

tedbirler,halkımızdan yana ekonomik ve sosyal önlemler midir?Olumlu ve tartışılmaya değer ölçüler midir? Yoksa, sınıf sendikacılığı yaptığını iddia eden bir kuruluş olan DİSK'in uzlaşmaz bir biçimde amansızca mücadele etmesi, yığın eylemlerine geçmesi gereken önlemler veya ölçüler midir? Baştürk'ün bu soruları cevaplayarak işçi sınıfına hesap vermesi gerekmektedir.

DİSK'in içindeki,işçi sınıfının ileri unsurları sınıf uzlaşmacılarının teslimiyetine karşı çıkarak mücadele edecekler dir. DİSK içindeki sınıf sendikacılığı yaptığını iddia eden sendikacılarda bu teslimiyete karşı çıkmalı ve mücadele etmelidirler.Bu konuda susmayı artık bırakmalıdırlar.

Ecevit,Türk-İŞ ve sınıf uzlaşmacı sendikacılar şunu iyi bilmelidirler.İşçi sınıfı geçmişte,dayatılan sendikalar kanunu tasarısına karşı nasıl durduysa ve yığınsal eylemleriyle nasıl cevap verdiyse bugünde kendisine dayatılan ücretlerin dondurulmasına karşı aynı cevabı verecek güçtedir.

İşçi sınıfı,büyük direnişin yıldönümünün yaklaştığı şu günlerde, kendisine dayatılan ücretlerin dondurulmasına karşı duracak ve önündeki tüm sınıf uzlaşmacı engelleri aşacaktır.Proletarya sosyalistleri,işçi sınıfıyla birlikte ücretlerin dondurulmasına ve sınıf uzlaşmacılığına karşı,amansız,uzlaşmaz mücadelenin bayrağını yükseltecektirler.

SÜMERBANK

Sayfa:1 Sutün:9'da

dikası bu geçen süre içinde işçilere ancak 16 TL'lık bir ücret zammı aldı. Sümerbank işçilerini satmaktan başka bir şey düşünmeyen sarı sendikacılar işçilerin direnişlerini engelliyebilmek için ellerinden geleni yaptılarsada başarıya ulaşamadılar.Şimdi Sümerbank Defterdar Fabrikasında 1000 işçi direnişte,haklarını söke söke alıyorlar.

Sümerbank Direnişi ile ilgili bir açıklama yapan Tüm Tekstil-Der Genel Başkanı İskender Sürmeli özetle şunları söyledi :

"Sümerbank işçileri ile yakın ilişkiler içinde bulunan derneğimiz,arkadaşlarımızın istek ve çalışmalarını yönlendirmek ve üyelerimize sınıf bilinci kazandırmak için çalışmalarını yoğunlaştırmıştır. Tüm güçlerimizle Sümerbank işçilerinin haklı ve kararlı direnişlerini desteliyorruz, zafer işçi sınıfınındır.

PAMUKALE NAKLİYAT'DA

Sy:1,St:4'de

lesine hız verdi.

Patron sendikal örgütlenmeyi duyunca Unkapanı'ndaki işçilerin haftalıklarını 1200 liradan 600 liraya indirerek," kabul etmeyen çeker gider " demiştir.İşçilerin çekip gitmeye niyeti olmadığını görünce de 5 Haziran pazartesi günü Unkapanı'ndaki gidiş ambarını kapattığını açıklamıştır.İşçiler ise ambarın önünde toplanarak bütün haklarını alıncaya kadar mücadeleye devam edeceklerini,patronu dize getirmeden ambarın önünden ayrılmayacaklarını ilan ettiler.

Patron Sark Nakliyat Ambarı ile anlaşarak Pamukkale'ye gelen malları almaya çalıştı.Pamukkale' ye ait diğer iki işyerindeki işçilerin de sendikada örgütlenmesi ve çağrı ilanlarının gazetede çıkması üzerine ne yapacağını şaşıran Pamukkale'nin patronu Demirkapı'daki işçilere giderek sendikayla anlaşacağını ve kapattığı ambarı açacağını söylemiştir.Ancak işçilerpatronlara güven olmayacağını bildikleri için patron sözleşmeyi imzalayana kadar aynı kararlılık ve birlik içinde mücadeleye devam edeceklerini açıklamışlardır.

SOSYALİSTİN SÖZLÜĞÜ

MİLLİ

Say:2 St:4

turmaya çalışmaktadır.Türkiye-Yunanistan çekişmesinde de ne Türkiye,ne Yunanistan halklarının hiç bir çıkarı yoktur.Böyle bir çekişme ve hatta savaşta ancak emperyalizmin Türkiye ve Yunanistan'daki oligarşilerin çıkarı vardır . Ama "milli menfaat" nutuklarıyla böyle bir çatışmanın nedeni bütün ulusun çıkarlarıymış gibi gösterilmek istenmekte ve şovenizm körüklenmektedir.

ETYOPYA'DA KÖYLÜLÜLÜK

BAŞTARAFI:Say.3 St:4

lerden pay alabiliyorlardı.Ülkenin kuzey bölgesindeki köylü toplulukları toprak üzerindeki haklarını kısmen de olsa koruyabilmişlerdi.Gerçekte,Kuzey Etyopya'nın tipik karakteristiği olan bu ortak tarıma dayanan küçük toprak mülkiyeti,köylü topluluğuyla kişisel olarak tarım yapanlar arasında zor bir denge temeline dayanıyordu.Köylü topluluğu içerisinde yer alan köylü ailelerin toprak üzerinde hakları miras yoluyla geçiyordu.Nüfus artışı nedeniyle, topluluktaki her aileye düşen toprak miktarı giderek azalıyordu.

İşte bu nedenlerden dolayı,Etyopya' da köklü bir toprak reformunun ikili bir yanı vardı: Önce büyük toprak mülkiyetine, sonra da ailelerin ekip biçmekte oldukları küçük işletmelere son vermek gerekiyordu. Bu ikili özellik Güney ve Kuzey bölgelerde hakimdi. Monarşiyi ortadan kaldıran geçici askeri Derg hükümeti tarafından 4 Mart 1975 tarihinde yürürlüğe konulan toprak reformu yasası önemli güçlüklerle karşılaştı Bu yasa son derece köklü değişiklikler getiren ve gerçekten de köylülük sorununu çözüme kavuşturacak bir yasaydı.Toprak mülkiyetinin bütününü millileştirdi.Hukuki olarak bütün toprakları Devlet'in mülkiyeti yani, "Etyopya halkının kollektif mülkiyeti" hali ne getirdi.Toprağa bağlı her türlü ücretli çalışmayı ortadan kaldırdı.Yasanın amacı yalnızca köylüyü feodal sömürüden kurtarmak değil,aynı zamanda toprak üzerinde çalışanlara toprak vermektir.Her ailenin ihtiyacı ve hakkı olan 10 hektarlık toprağı satmak,kiralamak ya da çeşitli yollardan başkalarına devretmek kesinlikle yasaklandı.Zaten toprakların Devlet mülkiyeti haline getirilmesindeki amaç da buydu.Yalnız,Etyopya'nın günümüzdeki durumuna bakılırsa bu sürecin daha bir süre devam edeceği açıktır.Özellikle Kuzey'deki ortak tarıma dayanan köy topluluklarının bu yasanın uygulanmasına düşmanlık besledikleri ortadadır.Fakat süreç içerisinde,bu türlü güçlükler yenilecektir

Savaş koşullarının, ve çatışmaların olumsuz etkileri toprak sorununu ikinci plana ittiği de bir gerçektir.Ama gene köylülük, taleplerinin bir çoğunu bu uygulamada bulmuş durumdadır.Toprağın eşitçe dağılımı , köylü kooperatiflerinin kurulması ilk adımda çok olumlu girişimlerdir.Çünkü bunlar , sosyalist tarımın önünde engel olarak duran güçlükleri ortadan kaldıracaktır.

HİÇBİR BASKI KURTULUŞ'U

BAŞTARAFI: Sy:1,St:7

Komiser Ülfet,Memurlar,Mehmet,Sami, Osman ve 27mayıs gecesi ve 28 mayıs sabahı nöbetçi olan polisler

Yine 4 Haziran günü aynı semtte KURTULUS gazetesi satmakta olan arkadaşlarımızın gazete satışı polis tarafından engellenmiş bir arkadaşımız gözaltına alınarak 24 saat karakolda tutulmuştur.

Surası iyi bilinmelidir ki ne faşistlerin saldırıları ne de oligarşik diktatörlüğün terörü Türkiye halklarını demokratik haklarını kullanmaktan vazgeçirtemeyecektir.Türkiye halkları 141-142'nin kaldırılması için mücadele edecektir.Ama oligarşi,141-142'yi kaldırmamakta dirense,polis işkenceleri de sürse, bağımsızlık, demokrasi,sosyalizm mücadelesi ergeç başarıya ulaşacaktır.

EMPERYALİZM

BAŞTARAFI:Say:3 St:3

AFrika'daki komünist gelişmeyi engellemek için yeni yeni lejyonlar kurmaya kalkanlar kimlerdir,dünya halkları Afrika'da kimlerin savaş kışkırtıcılığı yaptığını gayet iyi bilmektedir.

Zaire'de Beyazları kurtarmaya gittik diyenler,Kolwezi bölgesindeki zengin bakır , ve kobalt madenlerine duydukları açlığı boşuna saklamaya çalışmaktadırlar.

Dengesiz kuvvetler karşısında,General Mub Mbumba kuvvetleri Katanga'nın bağımsızlığı için savaşan gerillalar gittikçe geri çekilmeye başlamışlardır Fakat şurası da açıktır ki dış müdahale olmasa idi,Zaire' nin geri zekalı devlet başkanı iktidarı birkaç günden fazla koruyamazdı.

Gerillalar şimdi geri çekiliyorlar.Fakat yakın bir gelecekte tekrar saldırıya geçeceklerdir.Bütün dünyanın devrimci güçlerinin görevi maddi ve manevi olarak kurtuluş savaşlarının yanında olmaktır. Zaire savaşlarında Mobutu'ya karşı Mbumba kuvvetlerini desteklemek enternasyonalist bir görevdir.Bu savaşta Mobutuyu destekleyenler ne derlerse desinler aslında dünya halklarının kurtuluş savaşlarına karşı tavır almış olurlar.

ECEVİT SANAYİCİLERİN

BAŞTARAFI: Sya:1 St:3

Başkanı,Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Başkanı, TÜSİAD başkanı,Sanayi Odaları Birliği Başkanı Nurullah Gezgin,Sakıp Sabancı,Halit Narin,İbrahim Bodur,Feyyaz Berker gibi oligarşinin önde gelen temsilcileri yaptıkları konuşmalarla hükümetin yurt dışındaki çabalarını ve ülke içinde aldığı ekonomik tedbirleri esas olarak desteklediklerini belirtmişlerdir. Bazı konuşmacılar ise alınan ekonomik tedbirleri "biraz aceleci" bularak sitem etmişlerdir.İstekleri örneğin vergi yasasınzaten Ecevit ve Müezzinoğlu'da peşinen kusurlarını kabul etmişlerdir.

9 Haziran günü İstanbul Sanayi Odası Merkesinde yapılan bu toplantı Türkiye halklarına bir kere daha karşılarına"halkın umudu" olarak çıkan Ecevit'in aslında kimin umudu olduğunu göstermiştir.

İşçi ücretlerinin dondurulması konusunda bugüne kadar tek söz söylemeyen DİSK yönetimi Ecevitin 9 Haziran günü ziyaret ettiği ikinciyerdir. " Demokratik işçi hareketi" olarak nitelediği Disk'i ziyaretlerinden sonra Ecevit sınıf uzlaşmacılığı konusundaki taleplerini DİSK yöneticilerine anlattığını daha ayrıntılı olarak konuşmak konusunda anlaştıklarını belirtmiştir.Ecevit DİSK yöneticilerine "demokrasiyi yaşatmak için işbirliğinin gerekli olduğunu" söyleyerek karşılıklı fedakarlık yapılması gerektiğini anlatmıştır.

Toplantıdan sonra DİSK Genel Başkanı Abdullah Baştürk, Ecevit'in önerilerini makul karşıladıklarını açıkladı ve böylelikle DİSK'i sınıf uzlaşmacılığının bir aleti haline getirmeye kararlı olduklarını gösterdi.

Ecevit'in sanayicilere yaptığı konuşmaların ve DİSK yöneticilerine söylediklerinin anlamı nedir Karşılıklı fedakarlığın gerçek anlamı nedir?

Karşılıklı fedakarlık aslında tek yanlı bir fedakarlıktır.İşçilerin sömürücü patronlar için yaptıkları bir fedakarlıktır.Ücretlerin dondurulması işçilerin biraz daha yoksullaşması buna karşılık patronların kârlarının biraz daha artmasıdır.

İşçilerden Ecevitin,DİSK yöneticilerinin beklediği patronların karlarını biraz daha arttırmaktır.Buna karşılık patronların işçiler için herhangi bir fedakarlıkları söz konusu değildir.Zaten kapitalist düzen içinde,sömürünün olduğu bir toplumda u z l a ş m a z iki s ı n ı f ı n arasında uzlaşma olamaz.Patronların yararına olan,işçilerin aleyhinedir.İşçilerin lehine olan patronların aleyhinedir KApitallist düzen içinde işçiler hayat şartlarını biraz olsun düzeltebilmek için ücretlerini arttırmak için mücadele etmek zorundadırlar.Ücretlerin artması ise patronların karlarından biraz olsun fedakarlık yapmaları demektir.Ya da Ecevit'in önerdiği gibi tam tersi.

Bugün Türkiye İşçi sınıfı Amerikancı sarı Türk-İş 'in ve reformistlerin başında olduğu DİSK'in kontrolündedir.Türkiye İşçi sınıfı henüz sınıfsal çıkarlarını yeterince açık-seçik görmemektedir.Bu nedenle Ecevit reformist ve sarı sendika liderlerinin aracılığı ile işçileri ücretlerin dondurulması konusunda ikna edeceğini sanmaktadır.Ancak unuttuğu,bilmediği,ve ya daha doğrusu bilmemezliğe geldiği sınıf mücadelesinin reformist yada sarı sendikacılarla uzun süre engellenemeyeceğidir.Türkiye işçi sınıfı,çok kısa bir zaman içinde Ecevit'in de,DİSK yönetiminin de gerçek yüzünü açık seçik görecektir.

15-16 HAZİRAN

Sy:6 St:7'de

tünçırpınmalarına rağmen 16 Haziran günü direnişe katıldılar. Good Year fabrikasının önüne gelindi. İki komando barikatı yarıldı.Good Year işçileri de sendika yöneticilerine rağmen direnişekatıldılar.İki fabrikanın işçilerinin katılması üzerine işçiler geriye,İzmit'e doğru yürüyüşe geçtiler.İşçilerin önüne iki barikat kuruldu.Her iki barikat da işçiler tarafından aşıldı.Üçüncü ve son barikat şehir girişinde idi.Kısa bir çatışmadan . sonra bu barikat da aşıldı.

Ankara'da ise bine yakın işçi Sanayi çarşısında yürüyüşe geçtiler.Polis barikatı ile karşılaşan işçiler polisle uzun süre çatıştılar.Çok sayıda işçi yaralandı ve gözaltına alındı.Kız işçiler yerlerde sürüklendiler.Polis yürüyüşü dağıttı.Daha sonra ODTÜ öğrencilerinin çoğunlukta olduğu bin kadar öğrenci Sanayi çarşısına geldiler.Sanayi esnafı ve polis bu öğrencilere saldırdı . Çok sayıda öğrenci yaralandı.

16 Haziran akşamı hükümet sıkıyönetim ilan ederken DİSK genel başkanı yaptığı açıklamada işçileri uyarıyordu! Polise ve orduya karşı direnmemeleri gerektiğini söylüyordu . Ve aynı sırada sıkıyönetim yüzlerce işçiyi tutukluyordu.DİSK genel Sekreteri Kemal Sülker ise verdiği demeçte ~~ve~~ olayları tasvip etmediklerini söyleyerek işçileri uyarıyordu!

DİSK yöneticilerinin uyarılarına rağmen bir çok fabrikada direniş 17 ve 18 Haziran günleri de sürdü.19 Haziran günü Sıkıyönetim tanklarlabu fabrikalara saldırdı.Ve direniş tamamen kırıldı.

15-16 Haziran direnişinin ardından 6000'e yakın işçi işten atıldı.100'den çok işçi tutuklandı.İşçi sınıfı en yiğit,en kararlı öncü unsurlarını yitirdi.

Böylece iki gün boyunca oligarşiye korkulu anlar yaşatan,İstanbul'u,İzmit'i işgal altında tutan işçi sınıfının bu hareketi kendiliğinden bir hareket olduğu için, DİSK yöneticileri bile bu direnişi kırmaya uğraştığı için bu şekilde bastırıldı.Ancak işçi sınıfı bu direnişiyle kendikal haklarını korudu ve gücünü dosta düşmana herkese ispat etti.Ve işçi sınıfı, kendisi için sınıf olduğu zaman sosyalist hareketle bütünleşip devrimci partisini yarattığı zaman bu gücü yenilmezliğe ulaşacak !

AKD BAŞKANI

BAŞTARAFI: Say:4 St:4

luğu 3-5 dönümlüktoprağıyla elmacılık yapar.Fakat bu konuda köylü kendi kaderiyle başbaşa bırakılmıştır.Devlet köye elmacılıkla ilgili ne bir uzman göndermekte,ne de pazarlanmasında yardımcı olmaktadır.Halkın kurduğu kooperatifte çalışmaz hale getirilmiştir. Kapitalist tarım işletmeciliği gelişmiştir.3-4 büyük toprak sahibi , tefeci-tüccarlar ve devletin jandarma karakolu ile köy halkının büyük çoğunluğu arasında keskin bir çelişki vardır . Son günlerde de devrimcilerle reformistler arasındaki çelişki artmaktadır.

Son zamlarla ve devalüasyonla birlikte ilaç fiyatları da arttığından köyün tek geçim kaynağı olan elmacılıkta(bakımı yapılamadığından),küçük üreticileri iflas ettireceğinden,reformist iktidara karşı köyde bilinçli bir tepki gelişmektedir. Elma toplama mevsiminde dışardan çok işçi gelir.Bu zamanlarköyde toplumsal mücadele daha hızlanır.

Biz dernek olarak köy ve çevre köylerin halkını bir kooperatifte birleştirmeye(bununda son çözüm olmadığını anlatarak) çalışıyoruz.

-Sizce bu hükümet faşizmin yükselişini önleyebilir mi? Halkın ekonomik-demokratik taleplerini çözebilir mi?Gerçek Kurtuluş nasıldır?

-Bu hükümetin faşizmin yükselişiniönleyebilmesi için önce kararlı olması gerekir.Hükümet ise son derece tutarsız davranarak faşizmin demagojisine zemin hazırlamakta ve kitleleri aldatmasına hizmet etmektedir . Faşizme karşı en tutarlı mücadeleyi devrimciler verir ve devrimciler de faşizme karşı omuz omuza birleşirlerse başarılı olabilirler.Hükümet ise faşist hareketin karşısında hergün gerilemektedir.

Ülkemizde kapitalist sistem varolduğu sürece,emperyalizme bağımlı olduğu sürece halkın ekonomik ve demokratik taleplerinin kökten çözülmesi mümkün değildir.Mevcut sistem içerisinde hangi hükümet gelirse gelsin devlet yine sömürücü azınlığın devletidir. İşte mevcut hükümet halkın umudu olarak iktidara geldi,iktidar olmasıyla birlikte zamlar, devalüasyon arka arkaya geldi ve pahalılık hala ala bildiğine yükselmektedir.Bilinçsiz halk ise umutları kırıldıkça daha çok şaşırmaktadır. Devrimciler özellikle böyle dönemlerde halkı faşistlerin yalanlarına karşı uyarmalı gerçek Kurtuluşun CHP'de veya faşizmde olmadığını işçilerin köylülerin iktidarın da sosyalizmde olduğunu anlatmalı,tutarlı ve kararlı mücadele vermeliler.

ANTALYA/ ELMALI
AKÇAY KÜLTÜR VE DAYANIŞMA DERNEĞİ BŞK.
ÖMER AKSU

Ertuğrul Kürkçü'nün Koçaş'a Cevabı 2

Bay Koçaş'ın edebiyat anlayışına göre, "genişletilmiş hayal ürünü" olduklarından dolayı pek de realist bulunmayan bu edebiyatın aksayan pek çok yönünün bulunduğu muhakkaktır,ama bu aksayış,bu edebiyatın reel olarak işkenceden söz etmesinden ötürü değil,yalnızca işkence ile yetinmesinden ve yalnızca sınırlı bir aydınlar katmanının çektiği acıları dile getirmesinden ötürüdür.Bu aksaklık, söz konusu edebiyatın burjuva toplumunu ve onun egemenlik sistemini itham etmesinden değil,yeteri kadar ithamkar olamayışından ötürüdür.Gerçekte ise, 12 Mart'ta yaşanan süreç burjuvazinin insanlığı açısından, bu edebiyatın ürünlerinin dile getirdiği gerçekliğin kısmi görüntülerinden çok daha korkunç,çok daha utanç verici,çok daha tiksinti uyandırıcıdır, ve bu gerçekliği dile getirebilmek için değilse bile bizzat yaşamaksızın kavrayabilmek için gerçekten de "geniş" bir hayal gücüne ihtiyaç vardır. Çünkü,hiçbir sanatçının renkleri, hiçbir ozan yada yazarın kelime hazineleri 12 Martların yaptıkları kötülükleri dile getirebilmek için yeterince zengin değildir.

Bu,Bay Koçaş'ın Devletin gizli güvenlik servislerinden sorumlu olduğu günlerde de başka türlü olmadı."Bazı tutuklular'ın,"evet,sizin zamanınızda da kötü muamele edenler oldu,ama sizden korkuyorlardı,fakat işkence sizden sonra başladı,özellikle Melen hükümeti zamanında arttı." demiş olmaları da Bay Koçaş'ın lehine bir kanıt olamaz. Çünkü bunlar olmuş olanları olmamış hale getirmeye yetmez. Eğer muarızlarının işkence yaptıkları yargısının tek dayanağı Bay Koçaş'ın kendisinin ifade ettiği gibi,sıkıyönetim mahkeme tutanaklarına geçen beyanlar idi ise,onun sorumlu olduğu dönemde deİStanbul ve İzmir Sıkıyönetim mahkemelerinde yargılanan "bazı.tutuklular" -öteki " bazı tutuklular"dan farklı olarak- kendilerine işkence yapıldığınımahkeme kayıtlarına geçirtmişler.Bunu doğrulayacak kanıtlar ve tanıklar ileri sürmüşlerdir.Anlaşılan işkence yapanlar Bay Koçaş'tan pek de o kadar korkmuyorlarmış!

Ayrıca Bay Koçaş' ın işkence ve işkencecilikle savaş konusunda yazdığı emirleri,genelgeleri vb.ileri sürmesinin de kendisini temize çıkartmak açısından pratik herhangi bir değeri yoktur.Zaten baskı altında bulunan ve işkenceye uğratılanların,bununla mücadelede tek yasal yolları olan söz yazı,düşünce,örgütlenme,toplantı,gösteri , yürüyüş,grev, boykot vbg.demokratik hak ve özgürlüklerini,bir hükümet üyesi ve bir sıkıyönetim uygulayıcısı olarak ortadan kaldırması Bay Koçaş'ın işkencenin gübreliğini kendi elleriyleha zırlaması değilse nedir?Hem bütün bunlar yapılacak,hem de işkenceye uğrayanlar adına "müşfik" bir devlet adamı olarak koşuşturmada bulunulacak. Eğer bütün bunlar saflıktan kaynaklanmıyorsa cynicismin bundan daha çirkinine bir başka örnek daha gösterilemez.

Oysa,kendi hakkında söylediklerine inanmamız gerekirse, Bay Koçaş,27 Mayıs'ın örgütleyicisi,bütün toplumu kurtaracak tılsımlı formülü elindetutan sosyal-simyager, son yirmi-otuz yılın bütün siyasi gelişmelerine damgasını vuran eşsiz siyaset adamı, her türden olayın altındaki gizli içsel bağları bir bakışta kavrayan dahi kurmay,-tabii o eşi az bulunur tevazuundan ötürü bütün bunları açıkça söylemiyor ama bizden beklediği bunu anlamamızdır--kısacası bir üstün adamdır-. Ama çok saf bir üstün- adam.Ne yapalım ki,hiçbir normal- adam da bunlara kanacak kadar saf değildir!

Bay Koçaş,bu işkenceci korkutan,işkenceye ne kadar karşı olduğunu göstermek için, bir başka kanıt olarak da,kendi bürokrat-burjuva dostlarının "anarşistlik" yapan oğullarını dayaktan nasıl kurtardığını uzun uzun anlatıyor.(Hem dayak yok,hem de Koçaş dayaktan adam kurtarıyor.Nasıl oluyorsa)?Ama buda birşeye yetmiyor.İşkence görmemek Bay Koçaş'ın aile dostlarının bir ayrıcalığı değil,bütün özgür yurttaşların vazgeçilmez insanlık haklarıdır.Ve ne yazık,Bay Koçaş' ın hükümet ettiği günlerde,kendilerinin aile dostu olmanın şerefine erişemeyen "plebler"ve onların oğulları ve kızları,en ağır işkencelere uğramışlar ve Bay Kocaş'ın işkence sevmezliği ise hiçbir işlerine yaramamıştır.

İkincisi,Bay Koçaş'ın kontr-gerilladan haberinin olmadığı ve bunu ilk olarak 1974'te duymuş bulunduğu yolundaki açıklamaları hiç de inandırıcı ve mantiki değildir.Çünkü silahlı kuvvetler ve özellikle de jandarma içinde "karşı-ayaklanma" stratejisi çizgisinde özel birlikler oluşturulduğu,bu birliklerin ABD ordusundan devşirilme talimnamelerinin silahlı kuvvetler içinde dağıtıldığı ve buna ilişkin eğitimin yaptırıldığı, bunların 1970 yazında doğu Anadolu'daki uygulamalarından sonra sosyalist basında sergilenmiş ve siyasetle yakından ilgilenen herkes için tartışma konusu olmuştu.Kaldı ki , bugün günlük basında dahi yayınlanan araştırma ve makalelerden öğrenildiği kadar , 1965'den bu yana kendi halkını "düşman" olarak alan anlayış temeli üzerinde askeri eğitim uygulanmıştır ve bunun ortadan kaldırıldığına dair her hangi bir resmi açıklama da bugüne kadar yapılmış değildir.Bu konuya ilişkin kanıtlar Emin Değer,Örsan Öymen ve başkaları tarafından Milliyet ve Cumhuriyet gazetelerinde yeterince ortaya serilmiş bulunuyor. Meslekten bir asker ve meslekten bir MİT'ci olan Bay Koçaş'ın bunlardan haberinin olmadığına inanmak hayli güçtür.

Bay Koçaş'ın bu konuda bilgi sahibi olamayışının kanıtı olarak ileriye sürdüğü bir başka gerekçe de o zaman kendisinin iktidar mevkiinde bulunmadığıdır.Oysa,anıları dikkatlice okunduğunda bu tezinin de herhangi bir geçerliliği kalmamaktadır.Çünkü,kendisiyle öğünmeleri sırasında Bay Koçaş, MİT içindeki hayranları ve dostları aracılığıyla hasımlarının bütün düzenlerini nasıl açığa çıkardığını,nasıl her yerde gözünün ve kulağının bulunduğunu,nasıl hiçbirşeyin gözünden kaçmadığını uzun uzadıya anlatıyor.Dolayısıyla "bir kısım MİT mensubu" tarafından kurulan böyle bir örgütten haberinin bulunmadığına,üstelik de bundan ilk kez 1974'de haberi olduğuna kimseler inanmaz.Çünkü resmi belgelere ve yazılı basına bu konudaki ilk açıklama,eğer daha erken değilse,1973 baharında İstanbul Sıkıyönetim Askeri mahkemelerinde başlayan "Bomba" ve "Sabotaj" davalarıyla birlikte geçti.. Ve herkes,tabii bu arada Bay Koçaş,ve tabii daha erkenduymadıysa , 1973 yılında en geç, bunları duydu ve öğrendi.Görüldüğü gibi tarihlerle boğuşmanınken disine herhangi bir yarar sağladığı söylenemez.

Bay Koçaş'ın gösterdiği bunca çaba aslında kendini maddi bir sorumluluktan değil ama işkence gören "asker" dostları karşısında bütün bunları bilip de susmanın "moral" sorumluluğundan kurtarmak içindir.Ama bunun için kendine çok kötü bir yol seçmiş!

Üçüncüsü,Sıkıyönetim hükümetleri sırasında,Bay Koçaş'ın dediği gibi,yalnızca, o hükümet etmediği zaman yalnızca İstanbul 'da, ve yalnızca Zihni Paşa Köşkünde insanlara işkence edilmiş de değildir.Her nedense Bay Koçaş Ankara'yı kurtarmaya,İstanbul'u bu işin tek sorumlusu olarak göstermeye özen gösteriyor,ama sıkıyönetim boyunca değil yalnızca İstanbul,Ankara ve bütün sıkıyönetim bölgelerinde,sıkıyönetim olsun olmasın Türkiye'nin her yerinde,karakollarda,resmi güvenlik kurumlarında, askeri cezaevlerinde - heryerde,insanlar işkenceye uğratılmışlar, öldürülmüşlerdir.

İstanbul'da: Zihni Paşa Köşkünde,Emniyet 1.Şube'de,Harbiye Merkez Komutanlığında;Ankara'da: Emniyet 1.Şube'de,28 Tümen'de,Mamak Muhabere Okulunda, Bahçelievler'deki jandarma Komando Birliğinde;Adana'da; İzmir'de; Diyarbakır'da; sıkıyönetim ilan edilmediği halde başta Tunceli olmak üzere Bütün Doğu Anadolu'da;Ordu'da;Fatsa'da;Niksar'da...yaşlı-genç,erkek-kadın , köylü-kentli yüzlerce insana işkence edilmiş bu arada,İbrahim Kaypakkaya Diyarbakır'da, Koray Doğan ve Vedat Gevrek Ankara'da; Ali Kayahan İstanbul'dasorgulamalar sırasında öldürülmüşlerdir.Sıkıyönetim mahkeme tutanaklarında bunlarda vardır,ama,her nedenseBay Koçaş'ın gözleri bunları görmek istememektedir.

DEVAMI GELECEK SAYIDA

KURTULUŞ
BÜTÜN ÜLKELERİN İŞÇİLERİ ve EZİLEN HALKLAR BİRLEŞİN
Sahibi: M.Mevlut Kaptan
Sorumlu Müdür: Ömer Koç
Yazışma Adresi: PK:308 KIZILAY-ANKARA
Her türlü ödeme için:M.Mevlut Kaptan,
Posta çeki no:109207
BASILDIĞI YER: DAİLY NEWS WEB OFSET TESİSLERİ - ANKARA
Yönetim Yeri:İbrahim Müteferrika sok. Fazilet Han Kat:4 No:409 ULUS-ANKARA

BİLİNÇLİ VE ÖRGÜTLÜ, YENİ 15-16 HAZİRANLAR İÇİN İLERİ

Türkiye işçi sınıfının en geniş en yığınsal eylemi 15-16 Haziran büyük direnişi,doğru bir biçimde değerlendirilmeli ve bu büyük hareketten gerekli tecrübeler çıkartılmalıdır.Genellikle Türkiye'de revaçta olan, **alışkanlıklar terkedilmelidir**.Çünkü, sosyalist hareket ve işçisınıfı hareketi bu alışkanlıkların acısını çekmektedir.Sosyalist hareketin görevi,oligarşiye karşı girişilen, hareketleri,büyük işçi direnişlerini,güzel ve parlak söylevlerle anarak geçiştirmek değil,gerekli tecrübeleri çıkartarak sınıfın ileri unsurlarıyla bağ kurmanın ve proletaryanın devrimci partisinin oluşturulması doğrultusunda adımlar atmanın bir aracı haline getirmek olmalıdır.

Bu uğurda büyük direnişten doğru sonuçlar çıkarmak ve ileri bir adım atabilmek için 1970'lerde işçi sınıfı hareketiyle sosyalist hareket arasındaki ilişkiyi kavramak ve o günden bugüne alınan yolu saptamak gerekmektedir.

İlk olarak yapılması gereken tesbit 15-16 Haziran büyük direnişinin kendiliğinden birhareket olması ve kendiliğinden bir hareketin varacağı en uç noktaya ulaşmasıdır.İşçi sınıfının kendiliğinden bir sınıf olmasından,kendisi için sınıf olma yolunda kıvılcımların parlamasıdır. Öz olarak bu dönemde sosyalist hareketle,işçi sınıfı hareketi çakışmamış ve ayrı,ayrı seyretmektedir

Sosyalist hareketin henüz genç oluşu,özellikle öğrenci gençlik içerisinde boy vermesi dönemin **karakteristik** olgusudur.Ve sosyalist hareket geçmişin hatalarını taşımakta, işçi sınıfının gücünü ve önderliğini önemsememekteydi.Devrimin başarıya ulaşması işçi sınıfının öncülüğünde değil,"asker,sivil,aydın" zümrenin, yani kemalistlerin bir atılımı olarak görülmekteydi.Yani,kendi sağından medet umma anlayışı sosyalist harekete egemendi.

15-16 Haziran büyük direnişi,pratikte tüm bu anlayışları paramparça etti.İşçi sınıfının devrimci enerjisini,kararlılığını ve tüm toplumsal güçlerin önderliğini yapacağını dosta düşmana kabul ettirdi.Kemalistlerin, ordunun kime hizmet ettiğini ortaya koydu."İlerici" "milli" ordu safsatalarını yerlebir etti.Sosyalist hareket içerisinde egemen olan kendi sağından medet umma anlayışının terk edilmesi ve proletaryanın bağımsız siyasi örgütünün yaratılması çabalarına yol açtı.

Fakat geçmişin kalıntılarından ve batağından tümüyle kurtulamayan genç sosyalist hareket bundan gereken dersi çıkaramayarak 1971'de **yenilgiye** uğradı.Yenilginin temelinde yatan olgu sınıfla bağların kurulmaması , ve sınıf adına sınıftan kopuk mücadele anlayışıydı.

Bu günde sosyalist hareketin en büyük zaaflarından biri sınıfla bağların kopuk olmasıdır.Bu uğurdasarfedilen çaba ve enerjinin yetersizliğidir . Sosyalist hareketin dağınıklılığının ve **parçalanmışlığının** temelinde yatan neden de budur.İşçi sınıfı hareketi bu günde sosyalist hareketin önderliğinde değil ondan ayrı olarak yürümektedir.Yani dünden bu güne bu temel eksiklik doğrultusunda pek fazla yol alınmamıştır.Bunun acısını çekmekte ve görmekteyiz sosyal pratikte.

Bu durum ise sosyalist hareketin geçmiş deneyleri,dönüm noktalarını,ve sosyalist hareketle bütünleşmek için can atan büyük işçi eylemlerinden gereken dersleri çıkarmadaki eksikliğini,bu deneyleri parlak söylevlerle geçiştirdiğini ortaya koymaktadır.

15-16 Haziran büyük direnişi göstermiştirki,kitleler içerisinde, büyük bir enerji,sabır ve sebatla çalışmadan, onlarla bağları pekiştirmeden,sınıfın en fedakar,en ileri unsurlarını kazanmadan kitlelere önderlik edilemez.Proletaryanın bağımsız siyasi örgütlenmesi yaratılmadan,kendiliğinden hareketin sınırları **aşılamaz**.Kitle hareketlerinin kuyruğuna,bugüne kadar olduğu gibi katılmaktan kurtulunamaz.

Şayet kendiliğinden gelme hareketin sınırlarının aşılması gerektiğine inanıyorsak ve işçi sınıfının mücadelesine **gerçekten önderlik e t m e k** istiyorsak bu önderliğin proletaryanın devrimci partisinin örgütlenmesinden geçeceğini unutmamalıyız.Sınıfla bağların pekiştirilmesi için işçi sınıfı arasına daha fazla ileri ve deney sahibi unsur göndermeli ve uzmanlaşmaya yönelik çabaları hızlandırmalıyız.Proletarya sosyalistleri,işçi sınıfının ileri unsurlarıyla kaynaşıp geniş işçi kitlelerini etkilemeye çalışmalıdırlar. Bu uğurda,laflarla yetinmek yerine,daha az lâf edip,bıkmadan yılmadan,usanmadan,tükenmez bir enerji ve disiplinle çalışarak , kendiliğinden harekete boyun eğme aşılabilir. İşçi sınıfının büyük direniş ve eylemlerine gerçekten önderlik edilerek proletaryanındevrimci partisi oluşturulabilir.

1970'de ÜLKENİN ve İŞÇİ SINIFININ DURUMU

1970 yılında emperyalist sistemin içine düşmüş olduğu büyük bunalım, emperyalizmin yarı-sömürgesi olan Türkiye'yi derinden etkilemiş ve toplumsal muhalefetin doruk noktasına ulaşmasını getirmiştir.Oligarşi bunalımdan çıkabilmek için bunalımın yükünü emekçi sınıflara aktarmış ve emekçi sınıfların geçinme olanaklarını tamamen ortadan kaldıracak tedbirlere başvurmuştur. 15-16 Haziran olaylarından bir ay önce ekmeğe zam yapılmış 1 kg ekmek 129 kuruşa yükselmiş,gazete kağıtlarına %25, çimentonun tonuna 5 TL.zam yapılmış,ayrıca dolmuş fiyatlarına ve likit gaz fiyatlarınayapılan zamlar emekçi halkların sırtına yüklenmiştir.İstatistiklere göre 1964 yılı sonundan 1970 şubatına kadarki devrede toptan eşya fiyatları %45,Ankara'da geçinme endeksi %42 İstanbul'da geçinme endeksi %51'lik bir artış göstermiştir.

Bu durumun sonucu işçiler iyice yoksullaşmış ücretleri artmamıştır.Toptan eşya fiyatları ile işçi ücretleri arasındaki işçiler aleyhine olan fark çoğalmış, milli gelirden pay alma oranı düşmüştür.

Yeni vergi %50- 60 arasında arttırılmış . ABD ve AET'nin dayatması sonucu devalüasyon yapılarak paranın değeri %66,6 düşürülmüştür Bu durumun sonucu işçilerin gerçek ücretleri düşmüş hayat çekilmez bir hale gelmiştir.

Aşağıdaki tablo gerçek ücretlerin artış hızını göstermektedir: % olarak.

1963	-
1964	6,4
1965	4,5
1966	4,3
1967	3,5
1968	4,9
1969	8,3
1970	0,8

Gerçek ücretlerin artış hızının 1970 'te büyük bir düşüş göstererek % 0,8 inmesi işçilerin içinde bulundukları kötü ekonomik durumun somut bir göstergesidir.

Bunalımın yükünü salt işçiler değil,diğer emekçi kitlelerde çekmekte ve altında ezilmekteydi. Kısacası 1970'lerde Türkiye yaşanamaz bir ülke durumuna gelmiş, başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi kitleler bir parça ekmeğe muhtaç hale düşürülmüştür.

Oligarşinin emekçi halklar aleyhine aldığı bu tedbirlere karşı; işçiler, köylüler,

GREVLERİN SEKTÖRLERE GÖRE DAĞILIMI

KAMU SEKTÖRÜ

	Grev Sayısı	Grev'e katılan işçi
1965	5	524
1966	5	1.291
1967	40	5.266
1968	9	1.978
1969	22	15.342
1970	50	19.022
	131	53.423

ÖZEL SEKTÖR

	Grev sayısı	Grev'e katılan işçi
1965	38	5.049
1966	34	9.110
1967	51	2.896
1968	50	6.120
1969	60	7.848
1970	61	6.941
	294	37.964

memurlar açlıktan ölmemek için mücadeleye atılmışlardır. İşçiler ücretlerinin artması için fabrikalardan, **direniş**,işgal ve grev hareketlerine,köylüler özellikle,fındık,tütün ve pamuk üreticileri, taban fiyatlarına karşı yürüyüş,miting gibi protesto eylemlerine girişmişlerdir.Yine bu dönemde,öğrenci eylemleri gittikçe yaygınlaşmakta,Üniversite Öğretim üyeleri,yargıçlar,Yargıtay üyeleri yürüyüşler düzenlemekte,yani düzene karşı büyük bir muhalefet gelişmekteydi.

Türkiye'de işçi hareketi274-275yasalarının çıkmasından sonra özellikle **gelişmiş** ve grev sayısında büyük bir artış göstermistir.Sendikal örgütlenme, grev ve toplu-iş sözleşmesi vb. **kabülünden** sonra işçi sınıfı,artan fiyat artıslarını, ağır yaşam koşullarını yenebilmek için ekonomik mücadeleye girişmiş ve haklarını kullanmayı bilmiştir.1965-1970yılları arasındaki grev sayılarının artışı, işçi sınıfının ağır yaşam koşullarına karşı giriştiği mücadeleyi somut bir biçimde göstermektedir.

Yani 1965-1970yılları arasında kamu ve özelsektör kesiminde toplam 425 grev olmuş ve bu grevlere 91387işçi katılmıştır.

Oligarşinin,Amerikancı sarı Sendika TÜRK-İŞ aracılığıyla , işçi sınıfınınekonomik mücadele aracı sendikal örgütlenmesini çarpıtmaya çalışması sonuç vermemiş,sarı sendikacılığa karşı dev**rimci sendikalar**uç vermiş ve işçi sınıfının ekonomik mücadelesini kararlı bir biçim de yürütmeyi başarmışlardır.Türk-İş'e karşı kurulan DİSK kapitalistlere karşı sürdürdüğü kararlı mücadele sonucu işçilerin yüreğinde yer etmiş ve kısa sürede gelişerek Amerikancı s a r ı sendika TÜRK-İŞ'i tehdit etmeye başlamıştı.

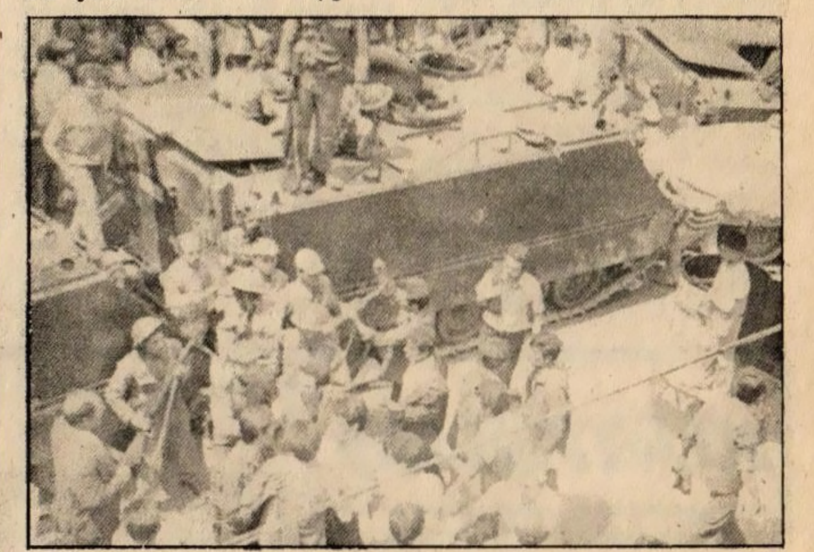
DİSK'in özellikle, 1970 yılında bunalımın getirdiği ağır yaşam koşullarına karşı giriştiği grev eylemleri ve DİSK'in önderliğindeki işçi hareketleri,Oligarşiye,DİSK'in varlığını çekilmez hale getirmiştir.Oligarşi,işçilerin ekonomik mücadelesini engellemek ve işçi sınıfı hareketini teslim alabilmek amacıyla,Amerikancı sarı sendika TÜRK-İŞ'in de desteğiyle devrimci sendikaları yok etmek ve işçileri satılmış sarı sendikalara girmeye zorlamak için bir teşebbüse girişti.

Gelişen işçi hareketi karşısında,hükümet partisi AP ve Muhalefet CHP,TÜRK-İŞ ' le birlikte 274 ve 275 sayılı kanunlarda değişiklik yapmak için "sendikalar kanun tasarısı"nı hazırlayarak meclise sevkettiler.

Tasarı "Bir sendikanın Türkiye çapında faaliyet gösterebilmesi için,o işkolu işçilerinin üçte birini temsil etmesini" öngörüyordu. Oysa DİSK'e bağlı sendikaların bazıları bu nitelikten yoksundu ve böylece tasarı TÜRK-İŞ in işçi hareketi üzerinde tekel kurmasına yönelikti.Ayrıca noterle istifa usulünü getirmekte,buna göre bir sendikadan istifa edebilmek için,işçilerin tek tek notere gidip istifa etmeleri gerekmekteydi. Noterde topluca istifa etmek bile yasaklanmaktaydı. Bu da sendikalardan serbestçe ayrılma hakkının ortadan kaldırılması demekti.

Bu oyun o kadar açıkça oynanmaktaydı ki 11 Mayıs 1970 günü Erzurum'da toplanan TÜRK İŞ kongresinde söz alan eski Çalışma Bakanlarından ve TBMM Çalışma Komisyonu Başkanı Turgut Toker konuşmasında "Sendikalar Kanun tasarısının yürürlüğe girmesiyle,Türkiye'de Türk-İş'ten başka işçi konfederasyonu kalmayacağını" açıkladı.Ve 12 Haziran günü, Meclis,Çalışma Bakanı Öztürk'ün tasarıyı ve Türk-İş'i savunan konuşmasından sonra,yeni sendikalar Kanununu kabul etti.

Fakat işçi sınıfı, kendisini teslim almayı amaçlayan oligarşiye teslim olmadı.Sendikalar Kanununun kabulünden dört gün sonra eşi görülmemiş kararlılık ve azimle yüzbinin üzerinde işçi İstanbul İzmit şehirlerini işgal ederek protesto eylemlerine girişti. İki gün süren coşkun ve kararlı protesto'ya oligarşi sıkıyönetim uygulayarak ve işçilere asker ve polisle saldırarak karşılık verdi İşçilerin kararlı direnişi,sıkıyönetim ve polis baskısı altında sürdü.İşçi sınıfı yılmadı.Büyük direniş etkisini kısa zamanda gösterdi.Kanun iptal edildi.Oligarşi, Büyük Direnişin kararlılığının ve boyutlarının genişliğinin korkusunu halen yüreğinde duymakta ve **ürpermektedir.**

YAŞASIN 15-16 HAZİRAN DİRENİŞİ

3 Haziran 1970 günü toplanan DİSK Yönetim Kurulu 6 kişiden oluşan bir komite kurdu. Bu komite hazırladığı raporda Anayasal hakların korunması için direniş komiteleri nin kurulmasının gerektiğini savunuyordu. 14 Haziran 1970 günü ise DİSK'e bağlı sendikaların yöneticileri ve işyeri temsilcileriLASTİK-İŞ'in Merter' deki binasında yaptıkları toplantının sonucunda işyeri temsilcileri ve sendika yöneticileridireniş kararı aldılar .

15 Haziran günü direnişe 70 bin civarında işçi katıldı.Kadıköy-Kartal bölgesinde işçiler şalterleri indirerek üretimi durdurdular ve Ankara asfaltından Kadıköy'e doğru yürüyüşe geçtiler.Yol boyu yürüyüş koluna yeni yeni fabrikaların işçileri katılıyorlardı . Kartal'da Demirel biraderlerin ortağı oldukları HAYMAK fabrikası tahrip edildi. Kartal bölgesinde TÜRK-İŞ ' e bağlı bir çok fabrikanın işçileri de(Maltepe Tekel,Mutlu,Chrysler,EAS,Koruma Tarım gibi) direnişe katıldılar.

Tuzla,Çayırova bölgesindeki fabrikaların işçileri ise Gebze' ye doğru yürüdüler.

15 Haziran günü en büyük yürüyüş Topkapı bölgesinde oldu.Alibey köy-kağıthane bölgesindeki fabrikalar başta Demir-Döküm olmak üzere sabahın erken saatlerinde direnişe geçtiler.Uzun yıllardır verdiği mücadele ile bölgesinde öncü olarak kabul edilen Demir Döküm işçilerini . yürüyüş kolunun en önünde gören diğer fabrikaların işçileri şalterleri indiriyorlar ve direnişe katılıyorlardı. Yürüyüş kolu Eyüp'e vardığında burada toplanmış olan diğer fabrikaların **işçileri** ile birleştiler Bu büyük işçi kolu Topkapıya doğru yürüyüşe geçti.Bir kaç defa polis barikatı ile karşılaşan işçiler barikatları kolayca aştılar.Topkapıya gelindiğinde Bakırköy yönünden gelmekte olan işçilerle birleşildi.

Levent bölgesindeki işçiler ise Sişliye kadar yürüdüler.İzmit'te ise şehrin iki yönünden şehir merkezine doğru yürüyüşe geçildi.Köseköy yönünden gelmekte olan işçiler uzun bir süre DİSK ' e bağlı LASTİK-İŞ'in üyesi olan Prelli ve Good Year fabrikalarının işçilerini de direnişe çağırdılar. Ancak Lastik-İŞ'in yöneticileri bu iki fabrikanın işçilerinin direnişe katılmalarını engellediler.

Köseköy'den gelen işçiler Yarımca'dan gelen işçilerle İzmit'te buluştular.

Burada yapılan bir toplantıdan sonra işçiler dağıldılar.

Aynı gün Ankara' da ULUS gazetesi işçileri iki buçuk saatlik bir direnişe geçtiler.

15 Haziran akşamı dağılan işçiler " Yarın sabah gene buluşalım " diyorlardı.

16 Haziran günü direniş daha da yaygınlaştı.Bir önceki gün direnişe katılmayan yüzlerce fabrikanın işçileri sokakları doldurdular. DİSK'li,TÜRK-İŞ'li,bağımsız sendikaların üyesi 200 bin işçi Türkiye işçi sınıfı tarihinin en büyük ve güçlü direnişini sabahın erken saatlerinde başlattılar.

İstinye'de ki KAVEL fabrikası bu bölgede ilk direnişe geçen fabrika oldu.İstinye'den Levent'e doğru yürüyen Kavel işçilerine birçok başka fabrikanın işçileride katıldılar.Yürüyüş kolu fabrikalarının önüne geldiğinde kadın-erkek binlerce **işçi** fabrikalarını terk ediyorlar ve coşkun birbiçimde direnişe katılıyorlardı . Binlerce işçi TEKFEN fabrikasının önüne geldiğinde polis barikatı ilekarşılaştılar. Polis işçilerin üzerine ateş açtı. Ancak en başta kadın işçiler olmak üzere işçiler polisin üzerine yürüdüler,ve polisi Philips fabrikasına kadar kovaladılar.

İçlerinde Demir Döküm,Sungurlar, Auer, Uzel,Gislavet,Magirus, gibi fabrikalar işçilerinin bulunduğu 100 bine yakın işçi çeşitli yollardan yürüyerek Topkapıya ulaştı.Topkapı'dan Fındıkzadeyedoğru yürüyen işçiler burada ikiye ayrıldılar.Bir kısmı Fatih üzerinden Unkapanı köprüsüne giderken diğerleri Beyazıt üzerinden Galata köprüsüne doğru yürüyüşe geçtiler.. Bu büyük işçi grubu Cağaloğlu'nda Askeri tanklarla karşılaştı . İşçilerkısa bir çatışmadan sonra ordu birliklerinidağıttılar ve askeri tankları aşarak Vilayet binasının önünde toplandılar. Bir kısım işçiler Vilayet' in önünde beklerken diğerleri Eminönüne indiler.Köprü açılmıştı.Vapurlar iskelelerden kaçırılmıştı.Bu durumda karşıya geçmek ve oradaki işçilerle birleşmek mümkün değildi. Bunun üzerine işçiler Unkapanı'na doğru yürüdüler.Burada Fatih yönünden gelen işçilerle birleşildi.Unkapanı köprüsüde açılmış olduğundan işçiler Aksaray'a doğru geri döndüler.

16 Haziran günü en büyük yürüyüşler Kadıköy yakasında oldu.Gebze,Çayırova bölgesinin işçileri sabahın erken saatlerinde direnişe geçtiler ve bulabildikleri araçlarla,araç bulamayanlar ise yürüyerek Kartal' a doğru harekete geçtiler.Kartal'a doğru yürüyen işçiler üç polis barikatı ile karşılaştılar .Ancak polisler her defasında işçilerin kararlı bir biçimde üzerlerine doğru gelmesinden korkarak dağıldılar.Gebze yönünden gelen **işçilerin** Kartal bölgesindeki işçilerle birleşmesi üzerine burada toplanan işçilerin sayısı 40 bine yaklaştı.İkiye ayrılan işçilerin bir kısmı Ankara asfaltı boyunca yürüyüşe geçtiler.Diğer yürüyüş kolu ise Bağdat caddesi boyunca harekete geçti . Bu yürüyüş koluna başta Maltepe sigara fabrikası işçileri olmak üzere birçokfabrikanın işçileri katıldılar.

Bostancı girişinde ilk polis barikatı ile karşılaşan işçiler bu barikatı kolayca aştılar Daha sonra iki barikatla daha karşılaşan işçiler bunları da kolaylıkla aştılar.Polisler işçilerin karşısında korku içindeydiler. İşçilerin gücü polisin gücünden daha fazlaydı

Ankara asfaltından yürüyen işçiler çeşitli polis ve jandarmabarikatlarını zorlu çatışmaların sonucunda birer birer aştılar.Aynı sırada Kadıköy bölgesinin işçileri başta Otoyol ve Singer işçileri olmak üzere Kartal'dan gelen arkadaşlarının yardımına koştular.Birleşen iki grup işçi Kadıköy'e geldiler.Yoğurtçu parkında Büyük bir askeri barikatla karşılaşıldı Polis ve askerler işçilerin üzerine ateş açtılar.Yaşar Yıldırım Mustafa Bayram,ve Mehmet Gıdak polis ve asker kurşunlarıyla öldüler.Çatışmada bir de polis öldü.Yüzlerce işçi yaralandı. Ama sonucunda barikat dağıtıldı.İşçilerin yürüyüşü durmadı.

Binlerce işçi Yoğurtçu çatışmasında gözaltına alınan arkadaşlarını kurtarmak için Kadıköy iskele meydanında toplandı.Kaymakamlığı sardı.Gözaltındaki arkadaşlarını kurtardılar.O gün Kadıköy ve çevresi işçilerin kontrolündeydi.

İzmit bölgesi işçileri ise Maden-İş binasında toplandılar ve Pirelli ve Good Year fabrikalarına doğru yürüyüşe geçtiler.Pirelli işçileri Lastik-İş yöneticilerinin bü-

DEVAMI: Say:5 St:4